BÜTÜN ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ,
BİRLEŞİN !

savaş yolu

20

HAFTALIK GAZETE

15 Ağustos 1979 Yıl: 1 10TL

Şaal Bahar
tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

Alanlardan "MHP kapatılsın" belgisi yükseliyor

Bu sayıda

DİSK' te tek geçerli çözüm: Olağanüstü Kongre (Sayfa 6)

Faşizm ve sendikalar (Sayfa 7)

Faşizmin demogojisi (Sayfa 13)

MHP, faşizmin iktidara tırmanışının somutlanmasıdır (Sayfa 8)

Oportünizm üzerine (Sayfa 13)

Bir broşür üzerine (Sayfa 13)

25 Temmuz 1979

● MHP eğilimli Çelik İş sendikası başkanı'nın, İSDEMİR'de Maden-İş Sendikasının bazı yöneticilerini öldürtmek üzere 500 bin liraya kiralık katil tuttuğu saptandı. Hatay Emniyet müdürü sanıkların suçlarını itiraf ettiklerini bildirdi. Üç sanık sıkıyönetimce tutuklandı. Çelik-İş başkanı aranıyor.

● İstanbul'da Abdi İpekçi Spor salonunun açılışını yapan Ecevit'in konuşması sürekli olarak «MHP, ÜGD kapatılsın, Türkeş tutuklansın» sloganlarıyla kesildi. Başbakan «Haklısınız ama ben hakim değilim» cevabını verdi.

● Türkiye'nin OECD ülkelerine olan 1 milyar 100 milyon dolarlık borcu ertelendi.

26 Temmuz 1979

● Ankara Etlik, Ayvalı, Piyangotepe, Esentepe, İncirli ve Atatürk Belediye otobüslerinde gösteriler düzenleyen ilerici gençler, «MHP-ÜGD kapatılsın» sloganlarını attılar.

● MHP Genel Sekreter Yardımcısı Necati Gültekin, üç ayrı cezaevinde yatan ülkücü tutuklulara gönderdiği mektupta, «1981'de tek başına iktidara gelince komünistler dışında herkese af» vaadetti.

27 Temmuz 1979

● Bir süredir nerede olduğu bilinmeyen ve kaçırıldığı ileri sürülen Mafya babalarından Hüseyin Uğurlu Darıca Akhisar kampında bir çadırda bulundu. Uğurluyu kaçıranların Vatan Partisi MK üyesi Ahmet Göral, Adnan Arslan ve Haydar Ümmetoğlu olduğu bildirildi.

● MİSK yöneticileri silahlı çete kurmak suçundan tutuklandı.

● CHP ağırlıklı hükümetin IMF'e verdiği niyet mektubu Milliyet gazetesince açıklandı. Niyet mektubu, IMF'in uzun süredir beklediği tüm ödünleri içeriyor.

29 Temmuz 1979

● Seçmen kütükleri yazımı için, tüm yurtta saat 0.05'den saat 19.00'a kadar sokağa çıkma yasağı kondu.

● Mamak cezaevinde faşist tutuklular saldırıya geçtiler. 15 kişiyi yaraladılar.

● İlerici kadınların savaşımı sonuç veriyor. Bu yıl İstanbul'da 6 kreş açılacağı bildirildi.

İzmir Belediyesinde çalışan 6 bin 200 işçi greve başladı.

İMF ve tekelciler memnun

IMF'e verilen ve izlenecek ekonomi politikasını açıklayan, Niyet Mektubu nun içeriği ortaya çıktı. Niyet Mektubu, emperyalizme verilen ödünlerin ağırlığını sergiliyor. Ödünler verilince, ilk krediler ve borç ertelemeleri de birbirini izlemeye başladı. Öte yandan IMF, Türkiye nin yanlış politika izlemekten vazgeçtiğini, yani kısaca verilen ödünler karşısındaki memnuniyetini bildirdi. TÜSİAD da, Niyet Mektubunun TÜSİAD'ın ne zamandan beri savunduğu görüşleri yansıttığını açıkladı. Kısaca emperyalizm ve tekelci sermaye memnun görünüyor. Verilen tüm ödünlerin yükünün ise emekçi yığınların sırtına bineceği açıkça görülüyor. Önümüzdeki kış, milyonlarca emekçi için en güç kışlardan biri olacak.

31 Temmuz 1979

● TÜSİAD yönetim kurulu başkanı Feyyaz Berker işbirlikçi tekelci sermayenin sözcüsü olarak IMF'e verilen niyet mektubunun TÜSİAD politikasını yansıttığını açıkladı.

● Cumhuriyet Başsavcısı Em niyetten MHP hakkında toplu bilgi istedi.

● İlerici gençlerin Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde MHP'ye ve faşizme karşı eylemleri sürüyor. Antakya'da, Ankara'da, Diyarbakır da düzenlenen gösterilerde Türkeş' in maketi yakıldı, MHP'nin kapatılması, faşist yuvaların dağıtılması istendi.

1 Ağustos 10 1979

● Seçim öncesinde temel atmak için Konya'ya giden Başbakan Ecevit, «ÜGD, MHP kapatılsın» diye bağıran gençlere sinirlendi. «Bunların dünyadan haberi yok. Faşizmi halkın oyları yendi» dedi. Mitingdeki bazı sol gruplar için de «parazitler» deyimini kullandı.

● TİP seçim olan tüm illerde seçime katılacağını açıkladı.

3 Ağustos 1979

● Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı askeri mahkemesi, Savcı Doğan Öz'ün katili İbrahim Çiftçi'ye idam cezası verdi. Ayrıca, sanığı ve suç ortaklarını suçu işlemeye yöneltikleri ve teşvik ettikleri gerekçeleriyle, MHP Konya Milletvekili İhsan Kabadayı, Erzurum Milletvekili Köseoğlu, MHP Genel Sekreter yardımcısı Yaşar Okuyan ve MHP hakkında soruştur ma açılması istemiyle Sıkıyönetim komutanlığına başvurdu.

● MESS başkanı Turgut Özal, Eylül ayında Maden-İş'le başlayacak toplu sözleşme görüşmeleri için şimdiden gözdağı veriyor. Özel sendikaların fazla istemde bulunmaları durumunda toplu işçi çıkarmalar olacağı tehdidini savurdu.

IMF'in yeşil ışığı yakma karşılığında, çok ağır koşullar ileri sürdüğü anlaşıldı. Kasım sonunda yeni bir devalüasyondan sözediliyor.

● İlaç yokluğu tüm boyutlarıyla sürerken, ilaç tekellerinde bir yıllık stok bulunduğu belirlendi.

● Yağ yokluğunu Sabancı ve Koç gruplarının yarattığı, bunların yağ fabrikalarında büyük stokların bulunduğu, Sabancı grubunun, hükümeti güç duruma düşürmek için AP Genel Sekreteri Nuri Bayar'la bir gizli toplantı yaptığı ve bu toplantıda yağ darlığı yaratma kararı alındığı ortaya çıktı.

4 Ağustos 1979

● FKÖ heyetiyle anlaşmaya varıldı FKÖ, Ankara'da, bir büyükelçiliğin sahip olduğu tüm yetkilerle, tam diplomatik statüde büro açacak.

● IMF'e tüm ödünler verildikten sonra, 91 milyon dolarlık ilk kredi dilimi alındı.

● Türkiye'de 1 milyon 700 bin konut açığı olduğu İmar İskân bakanı tarafından açıklandı.

5 Ağustos 1979

● İstanbul Fikirtepe'de faşistlerin sloganlarıyla kirlettikleri duvarları halk elbirliği ile temizledi.

● AP'li Bilgiç MHP'yi «de-

Dünyadan haberi olmayan kim?

Başbakan Ecevit, Konya'da «MHP-ÜGD Kapatılsın» sloganı nı duyunca çok kızmış. Her gittiği yerde, eski alıştığı «Karaoğlan» ve «Umudumuz Ecevit» sloganları yerine, yığınların, MHP 'nin kapatılması, can güvenliğinin sağlanması istemleriyle karşılaşan Ecevit, «bunların dünyadan haberi yok. Faşizmi halkın oyları yendi» diyor.

Başbakan Ecevit kesinlikle yanılıyor. MC faşist partinin de ortak olduğu antidemokratik faşizan bir hükümet dönemiydi. Ama bu dönemde faşizm iktidar da değildi. Buna karşılık, faşizm iktidar olma yolundaki en hızlı tırmanışını, belli bir plan dahilinde, son bir yılda gerçekleştirdi. Bir yıldır, faşist tırmanış giz li, açık örgütleriyle, terörüyle en hızlı boyutlara ulaştı. Başbakan Ecevit faşizmle MHP'yi birbirinden ayırmaya özen gösteriyor. Türkiye'de faşist tırmanışı görmezlikten geliyor. Terörü soyutluyor. Böylece faşizme karşı savaşımın gerisinde kaldığı ve örgütünü de bu savaşımın dışında tutmak istediği gibi, faşizmin ekmeğine de yağ sürmüş oluyor.

Geniş emekçi yığınlar, Türkiye ve demokrasi güçleri Başbakana soruyorlar: **«Dünyadan ve faşizmin ne olduğundan haberi olmayan kim»** diye...

V. Hacınikolov-B. Kalaora
BULGARİSTAN SENDİKALARI TARİHİ (1878-1974)
320 sayfa 80 lira
KONUK YAYINLARI
POSTA KUTUSU: 749 İSTANBUL

TEMEL DAĞITIM
HİMAYE-İ ETFAL SOK.
ORHANBEY İŞHANI
NO 6 KAT 1 DA.1
CAĞALOĞLU İST.

A. Laşin
SOSYALİZM VE DEVLET
224 sayfa 60 lira
KONUK YAYINLARI
POSTA KUTUSU: 749 İSTANBUL

TEMEL DAĞITIM
HİMAYE-İ ETFAL SOK.
ORHANBEY İŞHANI
NO 6 KAT 1 DA.1
CAĞALOĞLU İST.
27 22 62

ardından

mokrasiden yana parti» olarak ni teledi.

● Seydişehir'de MHP yanlısı faşist Türk Metal yöneticileri, bir süre önce kentte yarattıkları olaylar yüzünden silahlı çete kurmaktan yargılanacaklar.

● IMF'in gizli raporunda Türkiye'nin yanlış politikadan vaz geçtiği açıklandı.

● Bir süre önce Türk-İş'le Hükümet arasında varılan tarihsel uzlaşmanın sonucu olan toplumsal anlaşma yürümüyor. Toplumsal anlaşmanın iptal edilmesi olasılığı belirdi. 45 bin demiryolu işçisi greve gidiyor.

● Adana'da işçilerle MHP'li faşistler çatıştı.

Suçlular neden salınıyor?

MİSK yöneticilerinin ve Ali İhsan Özgür'ün katili MHP Gençlik Kolları İstanbul il başkanı Ayaydın'ın sıkıyönetimce tutuklandıktan sonra başvurdukları en yakın askeri mahkemeler tarafından serbest bırakılmaları kararları başta MHP olmak üzere çeşitli odakların baskılarıyla ve MHP'nin ordu içindeki bazı ilişkileriyle alınmış kararlardır. Bunca açık suç kanıtı karşısında bu kararların alınabilmesi, suçluların, katillerin elleri ni kollarını sallaya sallaya dolaşmalarına izin verilmesi, MHP'nin aklanması ve sırtının sıvazlanması operasyonunun parçalarıdır.

6 Ağustos 1979

● İstanbul Sıkıyönetim mahkemesi MHP hakkında bir kez daha suç duyurusunda bulundu.

● İzmir'de 6 bin 200 Belediye işisi greve başladı.

● Ankara sıkıyönetim mahkemesince Silahlı çete kurmaktan tutuklanan MİSK yöneticileri, itiraz ettikleri Kara Kuvvetleri komutanlığı Askeri mahkemesince serbest bırakıldılar.

● Yazılişleri müdürümüz Ali İhsan Özgür'ü öldürmekten sanık MHP İstanbul gençlik kolları başkanı Kâzım Ayaydın tutuklamaya itiraz etti. 1.nci Ordu Askeri mahkemesince serbest bırakıldı.

● Çeşitli cezaevlerinde 51 bin kişinin bulunduğu açıklandı.

7 Ağustos 1979

● Askeri Şura toplantısı sonucunda Üçüncü ordu komutanı Mahmut Ülker değişti. Yerine Orgeneral Selahattin Demir atandı. Birinci Ordu komutanı Necdet Uruğ ve İkinci Ordu komutanı Şenocak yerlerinde kaldılar.

● İlaç darlığını protesto için Eczacılar Birliği tüm yurtta direniş başlatacağını açıklarken, hemen hemen tüm yerel eczacı birlikleri bu karara uymayacaklarını bildirdiler.

● Cumhuriyet Başsavcısı, İstanbul Sıkıyönetim komutanlığından, Ali İhsan Özgür'ün serbest bırakılan katili, MHP İstanbul Gençlik kolları başkanı Ayaydın'la ilgili bigi istedi.

● MHP yanlısı silah kaçakçısı Hacı Faruk Erden, filistinli gerillalara silah sağladığı gerekçesiyle tutuklandı.

● Antakya, Çorum ve Mersin'de MHP ve ÜGD'nin kapatılması için gösteriler yapıldı.

● Türk İş, seçimlerde partiler üstü kalacağını, DİSK ise kararını Eylül'de açıklayacağını bildirdi.

● Sümerbank'da Bank Sen'in yürüttüğü grev 113 işyerine daha yaygınlaşacak.

Sümerbank Satış Mağazalarında grev devam ediyor.

Yorum

Görev başına!

BUGÜN MHP ve faşizmin devlet içindeki ve dışındaki tüm aygıtı, tarihinin en büyük bunalımını yaşıyor. Ülkedeki politik güçler ilişkisi, faşist MHP'ye karşı demokrasi güçlerinden yana değişme eğiliminde. Bu durumda, demokrasi savaşımının başarısı, faşist tehlikenin büyük ölçüde geriletilmesi perspektifleri daha da artıyor. Halkımız ve ülkemiz için elverişli bu koşullardan yararlanmak, demokrasi düşmanlarını döktükleri kanda boğmak mümkündür ve bu konuda en güç bir ikircime yer yoktur. Tek koşulla: Bataklıktaki MHP'ye çeşitli yönlerden atılan can simitleri engellenmelidir.

BU can simitleri başlıca eylemsizlik ve serüven olarak beliriyor Birinci örnek Başbakan Ecevit'in tavrından verilebilir. Ecevit her konuştuğu meydanda, köyde kentte yığınların «MHP kapatılsın, faşist katillerden hesap sorulsun» haykırışlarıyla karşılanıyor. Buna karşılık Ecevit'in cevabı, «MHP, ÜGD kapanmış ne olacak. O zihniyet ortada duruyor» oluyor. Başbakanın bu mantığına paralel olarak, burjuva basını, «MHP kapatılırsa sağ oylar AP'de toplanır» diyerek faşist MHP'nin kapatılmasının AP'nin işine yarayacağı, dolaylı olarak CHP'nin seçim hesaplarına zarar vereceği kanısını yaymaya çalışıyor.

CHP'nin ve CHP ağırlıklı hükümetin, bunca suç kanıtı karşısındaki duyarsızlığına ve eylemsizliğine bir başka eylemsizlik eşlik ediyor: MHP'yi kurtarma girişimlerini yoğunlaştıran en gerici çevreler, bir kısım sendikaların, yığın örgütlerinin onları savaş dışı tutan, iç boğuşma hesaplarıyla güçsüzleştiren, akıl almaz eylemsizliklerinden yararlanıyorlar.

MHP ye sağdan atılan bu türden can simitleri yanında, sözde «sol» serüvencilerin attığı can simidi de gerici-faşist çevrelerin işine bir o kadar yarıyor. «Sol» oportünist devrimbazlar şu görüşü yaymaya çalışıyorlar: «Türkiye'de faşizm MHP ile sınırlı değildir. Faşizm finans kapitalin seçimidir. MHP faşizmin bugünkü vurucu gücüdür. İktidar MHP'yi kapatsa, ertesi gün başka vurucu güçler çıkıverir»... Bu yolun yolcuları da, «MHP kapanmış, ÜGD kapanmış ne olacak? Zihniyet ortada duruyor» diyenlerle aynı noktada birleşiyorlar. Biri seçim hesapları, ikincisi içi boş «sol» gevezelikle MHP ve ÜGD'nin kapatılması, faşist yuvaların dağıtılması savaşımından yan çiziyorlar.

NİTEKİM, MHP'ye kalkan olmaya, onu ne bahasına olursa olsun kurtarmaya çalışan en gerici çevreler, emperyalist, faşist odaklar, bir yandan eylemsizlik can simidinden alabildğine yararlanırken, öte yandan serüvenciliğe dört elle sarılıyorlar. Teröristlerin attıkları her adım, faşizmin, emperyalizmin işine yarıyor. Bir örnek verelim. Teröristlerin, serüvencilerin işyerlerini bombalama ve benzer girişimlerinin, faşist MHP'nin iyice yalıtlandığı işçilerin, özellikle de maden işçilerinin birçok işyerlerinde faşizme karşı gösteri ve eylemlere giriştikleri bir sırada ortaya çıkması rastlantıdan ibaret mi? Bu eylemlerin rastlantı olmadığı, CİA'nın, ajanların, MHP-AP yanlısı güçlerin güdümünde ortaya çıktığı bir gerçek.

SORUN şudur: Milyonlarca emekçinin, yurttaşın, faşizme karşı kabaran öfkesini serüvenci örgütlerin eylemleriyle saptırma girişimleri nasıl önlenebilir?

BUNUN yolu, yalnızca terör yuvalarının iç yüzünü açıklamak olamaz. Terörcünün yararlandığı ortamı yok etmek gerekir. Bu ortam, eylemsizlik ortamıdır. Başlıca örgütsel güçlerin DİSK'in, TÖB-DER'in, öteki meslek örgütlerinin eylemsizliği MHP'nin ve meydanı boş bulan serüvencilerin işine yaramaktadır. Şimdi parlak demeçlerin ve örgüt içi bölücü, tasfiyeci hesapların değil, alanlarda faşist yuvaların üzerine cesaretle yürümenin zamanıdır.

Serüven bataklığındaki teröristlerin ve eylemsizlik bataklığındaki oportünistlerin karşısında halkımızın bu devrimci güçleri demokrasi savaşımımızın namusu, onurudur.

TKP, TİP, TSİP, CHP'li yurtseverler, tüm sendikalar, demokratik örgütler eylem birliği yapmalıdır. Yurdun dört bir yanında faşist cinayet yuvaları bu güçlerin ortak eylemleriyle kuşatılmalıdır. Koçların, Sabancıların Amerikalarda hazırladığı hükümeti düşürme planlarını püskürtmek MHP'yi dağıtmak buna bağlıdır.

«MHP kapatılsın, Can güvenliği sağlansın» diye herkes görev başına!

Alanlardan "MHP kapatılsın"

Enbüyük kentlerin en büyük alanlarından köy sokaklarına dek her yerde Türkeş'in maketleri yakılıyor

Eskişehir'degece yapılangösterideTürkeş'in yananmaketibir meşale gibi ortalığıaydınlattı.

Antakya'da hal'in önünde yapılan mitingde yakılan Türkeş maketinin üstünde bir de üç hilâlli MHP bayrağı yeraldı.

ÜLKENİN çeşitli kent, kasaba ve köylerinde düzenlenen toplantı ve gösterilerde «MHP'nın kapatılması, can güvenliğinin sağlanması» isteniyor. İstanbul'da Çemberlitaş gibi en ana merkezden Berec Pil fabrikası gibi işçi yataklarına gecekondu mahallelerine kadar, Diyarbakır'ın, Hatay'ın, Ankara'nın taa göbeğinden köylerine kadar bir çok yerde toplantılar, gösteriler düzenleniyor; faşist Türkeş'in maketleri yakılıyor. Cangüvenliğinin sağlanmasının birinci koşulu olarak MHP'nin kapatılmasını, faşist odakların dağıtılmasını, Türkeş'in tutuklanmasını isteyenler bu istemlerini dile getirmek, yaygınlaştırmak ve ulusal demokratik güçlerin bu uğurda birlikte savaşımını sağlamak için sıkıyönetim altında alanlara çıkıyorlar.

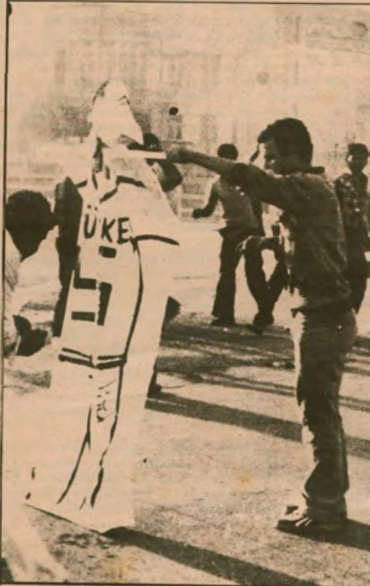
DİYARBAKIR'DA

Diyarbakır.da 24 Temmuz 1979 günü yapılan gösteride 75 kadar gencin başlattığı eyleme, çevrede bulunan bini aşkın kişiden kimi aktif olarak kimi alkışlarıyla katıldı. Kimi, Türkeş'in yakılan maketine tükürerek faşizme olan nefretini gösterdi.

Bit pazarında, genellikle gündelikçi işçilerin, köylülerin yoğun olduğu bu semtte yapılan gösteride duvara **«MHP Kapatılsın, Türkeş yargılansın»** pankartı asıldı. Hep bir ağızdan **«Faşizme Geçit Yok», «MHP ÜGD Kapatılmalı, eli kanlı Türkeş tutuklanmalı!», «Faşist katillerden hesap sorulsun» «Sıkıyönetim kaldırılsın», «Ulusal baskıya karşı savaş»** belgilerini dile getiren gençlerin etrafı bir anda bini aşkın kişi tarafından halkalandı. Çevredeki tüm kahveler gösterinin yapıldığı yere boşaldı.

Gösteri sırasında, bir genç toplanan işçilere, köylülere ve işsizlere kendi dillerinden Kürtçe şunları söyledi:

«Ey Diyarbakır'lılar! Tüm öldürülen yurtseverlerin katili Türkeş'tir. Türkeş'in partisi, MHP, katillerin partisidir! Faşistlerin partisidir! Biz, Türkeşin partisi, MHP ve ÜGD kapatılsın istiyoruz. Eli kanlı Türkeş tutuklansın, ondan hesap sorulsun istiyo-

Antakya'da günlerce sürdürülen «MHP kapatılmalı, can güvenliği sağlanmalıdır» kampanyası sırasında Köprü üstünde yapılan gösteride de Türkeş'in bir maketi yakıldı.

Kayseri, Kiçikapı'da ilerici gençler, MHP ve ÜGD'nin kapatılmasını faşist Türkeş'in tutuklanmasını istediler.

belgisi yükseliyor

Ankara'da Ulus Alanı'nı boydan boya kesen pankart trafiğin bir süre durmasına yolaçtı

ruz!... Bundan ötürü; Biz ile riciler, kane emici faşist Türkeş'i siz halkımızın önünde yakıyoruz!»

Yapılan konuşmadan sonra üzerinde Türkeş'in resmi olan bir maket alanın ortasına getirildi ve benzin dökülerek yakıldı. Eylemin bitimine yetişen polis toplanan halkın arasına karışan gençlerden hiçbirini bulamadı. Eli boş döndü.

ERGANİ'DE

Ergani'de «MHP'nin kapatılması ve can güvenliğinin sağlanması» için yapılan eylemler günlerce sürdü gitti.

13 Temmuz günü Buğday Pazarında bir miting düzenleyen gençler, kalabalığın en yoğun olduğu saatte «Türkeş'in tutuklanmasını, sıkıyönetimin kaldırılmasını» istediler.

Üç gün sonra, yani 20 Temmuz günü baş tehlike faşizme karşı tüm ulusal demokratik güçleri güç ve eylem birliğine çağıran bildirileri halka dağıttılar.

İki gün sonra ise, saat 18.00 sıralarında Ergani'nin en kalabalık yerlerinden olan Dörtyol semtinde bir miting daha düzenlediler. Mitinge katılanlar hep bir ağızdan;

— MHP, ÜGD kapatılsın Faşist Türkeş tutuklansın...

Bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgasıdır.»

— «Faşizme Geçit Yok!» diye haykırdılar.

İstanbul'da, Ankara'da, Adana'da, Eskişehir'de, Çorumda, Mersin,de, Edirne'de, Antakya'da, Samandağ'da kent merkezlerinden köy kahvelerine kadar uzandı, «MHP kapatılmalı, can güvenliği sağlanmalıdır» belgisi. Ulkenin hemen her kentinde, birçok kasaba ve köyde bildiriler dağıtıldı.

Tüm bu gösterilerde gözlenen gerçek, halkın «MHP'nin kapatılması ve can güvenliğinin sağlanması» istemine yürekten katılmasıydı. Çeşitli yerlerde yapılan gösteriler, izleyiciler tarafından alkışlarla karşılanırken, mahalle ve köy kahvelerinde yapılan konuşmaları ilgiyle izlediler.

Tüm bu gösteriler yığınların somut istemler etrafında eyleme kazandırılabileceğinin de göstergeleri oldu.

Diyarbakır'da Bit Pazarında yapılan gösteri sırasında duvara «MHP Kapatılsın, Türkeş Yargılansın» yazan bir pankart asıldı.

Ankara'da yapılan gösterilerde yığınsallık göze çarparken sözalan konuşmacıların söyledikleri de izleyenlerin ilgisini çekti.

Gösterilerde faşizmin uluslararası amblemi gamalı haç da yakılan dövizler ve maketler arasında yeraldı.

Türkeş'in maketi alev alev yanarken, arabasının arkasına oturmuş bir emekçi, keyifle gülüyordu.

DİSK'in eski güç ve saygınlığını yeniden kazanabilmesinin tek yolu yeni bir kongre ve ihraçların kaldırılmasıdır.

DİSK'te tek geçerli çözüm: OLAĞANÜSTÜ KONGRE

DİSK'ten geçici olarak ihraç edilen Maden-İş, Bank-Sen ve Baysen Sendikaları Genel Başkanları 30 Temmuz 1979 günü ortak bir açıklama yaptılar. Ortak açıklama DİSK'teki sorunun özünü çarpıtmaya ve türlü bahanelerle bir çözüme ulaşılmasını önlemeye çalışanlara duru bir yanıt oldu. Sorunun özü ve gerçek çözüm yolu, sınıf sendikalarınca bir kez daha belirtildi.

Üç sendikanın ortak açıklaması, DİSK'teki tabansızlar ve son dönemde bunlara koltuk değneği olma yarışındaki TİP yönetimi ve yayın organları tarafından bilinçli ce yaygınlaştırılan, sınıf sendikalarının ayrı bir konfederasyon kuracağı dedikodularını da ağızlarına tıkadı.

DİSK yönetiminin tasfiyeci politikasına karşı, tabandan ve kamuoyundan yükselen tepkiler karşısında, DİSK Genel Başkanı BAŞTÜRK 17 Temmuz'da bir açıklama yaparak sınıf sendikalarına, yeniden DİSK'e alınabilmeleri için bazı koşullar dayatmıştı. Amaç, anlaşmaya yanaşmayanın üç sendika olduğu izlenimini yaymak, DİSK tabanını ve kamuoyunu yanıltmak ve sınıf sendikalarını DİSK dışına düşürmenin söz de gerekçesini yaratmaktı. DİSK'teki sorunun özünü örtmek, tabansızlara destek olmak çabasındaki çevreler de, BAŞTÜRK'ün koşullarının ardına saklanarak sorunu daha da karmaşıklaştırmaya bu bulanık ortamda kendilerine yeni mevziler elde etmeye çalışıyorlardı.

Bu çevreler, sorunu Maden-İş'in, DİSK'in hazırladığı «tek tip demokratik tüzük»ü derhal onaylaması koşuluna indirgediler. Bundan yarar umdular. DİSK Yönetim Kurulu, üye sendikalara tek tip tüzüğü benimsemesi için 1.4.1980'e kadar süre tanımış ken, tüm bu çevreler üç sendikanın derhal bu tüzüğü kabul etmesini istiyorlardı. «Demokratik tüzük» sanki tılsımlı bir değnek gibi her sorunu çözecekti. Aslında köşeye sıkışanlar tutunacak dal arıyorlardı. «Maden-İş nasıl olsa tek tip tüzüğü kabul etmez» hesabı yapıyorlardı. Üç sendikanın 30 Temmuz tarihli ortak açıklaması bu dalı da ellerinden aldı. Maden-İş, Banksen ve Baysen Genel Başkanları, ortak açıklamalarında, başından beri, DİSK'e üye sendikaların tek tip bir tüzüğe sahip olmalarından yana olduklarını ve bu sorunun DİSK tüzük ve organ kararlarına göre çözülmesinden başka bir yol olmadığını söylüyorlardı.

Çözüm yolu açıktı: Sorun tüzük sorunu değil, DİSK'in temsili bir yönetime kavuşması, ihraçların kaldırılması ve birliğin yeniden sağlanmasıydı. Yeni yeni koşullar öne sürmek, bu tek gerçekçi çözüm yolunun önünü tıkamaya çalışmaktan başka bir anlam taşımayacaktı.

Öte yandan 2 Ağustos günü toplanan Tekstil Sendikası Genel Yönetim Kurulu da oybirliğiyle DİSK Olağanüstü Genel Kurulunun toplanması kararı aldı ve bu konuda girişimlerde bulunmak üzere Genel Başkan Rıdvan Budak'a yetki verdi.

Petkim - İş aynı doğrultuda bir karar çıkardı. Ayrıca bazı DİSK üyesi sendikalar da kendi açılarından bir çözüm bulunmasını sağlanması yolunda çaba göstermeyi sürdürüyorlar.

Bu arada birlikten yana olduklarını öne sürmelerine karşın kimi sol gruplar yangına körükle gidiyorlar. Örneğin Kurtuluş grubuna bağlı Dev-Gör, Dev-Lis gibi örgütlerin yöneticileri Maden-İş'e telgraf çekerek, tek tip tüzüğün kabul edilmesini istediler. Yürüyüş dergisi, 224 ve 225. sayılarında aynı tutuma girdi. Bunlar, sendika tüzüğü nedir, demokratik tüzük nasıl olur, DİSK'in hazırladığı tüzük ne kadar demokratiktir, bu konularda tek söz etmeden, belki de sözkonusu «demokratik tek tip tüzük»ün sayfalarını bile karıştırmadan, kraldan fazla kral cı kesildiler. «Sendikal demokrasi» şampiyonluğunu kimseye bırakmayanlar bir sendikanın tüzük değişikliği konusunda tek söz sahibi olan Genel Kuruluna sendikal hareketin dışından talimat vermeye baskı yapmaya da kalkıştılar.

Düne kadar «DİSK sosyal demokratlaştırılıyor» yaygarasını yapanlar «Üç Sendikanın ihraç edilmesine karşıyız» diyenler şimdi bunların hepsini unutup, ihraç edilen sendikaları suçluyorlar. Yürüyüş dergisi işi Baştürk'ün boy boy resimlerini yayınlamaya, onun öne sürdüğü koşulların «bilimsel sosyalistlerin öteden beri söylediklerinin tekrarından başka birşey» olmadığını söylemeye kadar vardırdı. Yürüyüş yazarları ihraçları yapanlarla birleşip, ihraç edilenlere şart koşuyor lar. Böylece DİSK'te tasfiyeciliğe ve bölücülüğe ortak oluyor. DİSK'te doğacak boşluğun kendilerince dolduru- lacağı hayalleri ile tabansızların yedek gücü olma peşindeler.

Oysa şu gerçek artık açıkça ortaya çıkmıştır. DİSK'in varlığını sürdürmesi ve eski güç ve saygınlığına yeniden kavuşmasının tek yolu, yeni bir kongre ile ihraçların kaldırılması ve temsili bir yönetimin işbaşına gelmesidir.

1.Baskısı çarçabuk tükendiği için uzun zamandır isteria aranan
Marksçı-Leninci
FELSEFE SÖZLÜĞÜ
M. Buhr A. Kosing
Baştanbaşa yenileştirilmiş bir çeviriyle
2. BASKI
Felsefe ve bilim dünyasının deyimlerini günlük yaşamda kullanılan dili sentezleştirmeye yönelik canlı bir üslup.
Sadelik çerçevesi içinde SÖZLÜK'ün ününe yaraşır mükemmellikte özenli basım.
Büyük boy 320 sayfa 100 lira
KONUK YAYINLARI
POSTA KUTUSU: 349 İSTANBUL
TEMEL DAĞITIM
HİMAYE-İ ETFAL SOK. ORHANBEY İŞHANI NO:6 KAT:1 D:41 CAĞALOĞLU İST. Tel: 27 22 62

Sendikal demokrasi şampiyonları

DİSK'te demoratik sınıf ve yığın sendikacılığını savunanlara karşı her türlü tasfiyeciliği yapanlarla bunlara alkış tutan kimi çevreler biryandan da suçlarını kamuoyundan gizlemek için «sendikal demokrasi» sözlerini ağızlarından eksik etmiyorlar. Ama aynı uzlaşmacı-reformist çizgiyi sürdürdükleri için de her seferinde yakayı ele veriyorlar.

DİSK Genel Başkanı, sendikal demokrasi şampiyonu BAŞTÜRK'ün Genel-İş Sendikasında geçtiğimiz günlerde Kocaeli Şube Yönetim Kurulu topluca görevden alınarak Onur Kuruluna sevkedildi. İzmit Genel-İş üyelerinin aylarca süren grev ve direnişlerine başarıyla öncülük etmiş ve tüm üyelerin büyük desteğini kazanmış olan yönetim, grev ve direnişlerde İzmit işçisinin yanına bile uğramayanlarca DİSK'ten geçici ihraç edilen sendikalarla aynı görüşte olduğu gerekçesi ile Onur Kuruluna sevkedildi. Genel-İş yönetimi, Şube Başkanlığına bir yıl öncesine kadar Türk-İş'e bağlı faşist Türk Metal sendikasında Şube Sekreteri olan bir kişiyi atadı.

Sendikal demokrasinin bir başka şampiyonunun, DİSK Genel Sekreteri Fehmi IŞIKLAR'ın Hollanda sendikaları yetkilileriyle yaptığı bir konuşma geçtiğimiz günlerde POLİTİKA'da yayınlandı. IŞIKLAR bu konuşmada DİSK'in reformist bir örgüt olan Avrupa Sendikalar Konfederasyonuna kabul edilmesi halinde, DİSK'e bağlı DSF üyesi sendikaları DSF'den çıkartılacağına söz veriyordu. IŞIKLAR böylece oybirliğiyle DSF üyeliğini kabul eden onu aşkın DİSK Sendikasının Genel Kurul kararlarını pazarlık konusu yapıyor ve onu aşkın Sendikayı ihraçla tehdid ediyordu.

DİSK'teki tabansızların yeni dostları ve en şiddetli sendikal demokrasi şampiyonlarından Sosyal-İş Sendikası nın TİP'li yöneticileri de BAŞTÜRK ve IŞIKLAR'dan geri kalmıyor. Sosyal-İş Sendikası yöneticileri 7-8 Temmuz 1979'da olağanüstü bir Genel Kurul toplayarak, TİP'li olmayan Genel Sekreteri ve bazı başka yöneticileri görevlerinden uzaklaştırdılar. Söz konusu sendikacılar TİP'li yöneticileri tasfiyecilikle suçlarken sendika yönetim Kurulu üyesi, Yürüyüş başyazarı ve TİP Ankara İl Başkanı Zeki KILIÇ Genel Kurulda şöyle diyordu: **«Tasfiyecilik bir görüşün sahiplerinin tamamını ortadan kaldırmayı amaç edinen bir hareketin adıdır. Bu bilimseldir. Benim bildiğim kadarıyla A. Baki SON arkadaşımın (Eski Genel Sekreter) hiçbir görüşü yok, hiçbir görüşü olmayan bir görüş tasfiye edilir mi?»**

Zeki KILIÇ tasfiyecilik iddialarını kendine göre böyle çürütüyordu ama aynı Genel Kurulda Sosyal-İş Genel Başkanı ve TİP Merkez Yönetim Kurulu üyesi Özcan KESGEÇ uzaklaştırılan ekip hakkında şöyle diyordu: «Elbette ki Olağan Genel Kurul süresine, 80 Mayıs'ına kadar geçecek dönemde bu anlamdaki hizbi, örgüt için de barındırmak örgütü yok edecek idi. Onun için Genel Kurula başvurmak gereği duyulmuştur.»

Yani Kesgeç, baklayı ağzından çıkarıyordu.

Sendikal demokrasi savunuculuğu şampiyonluğu yapıp, sendikal demokrasiyi kimselere bırakmayanların içyüzleri bir kez daha ortaya çıkmıyor mu?

Sendikal hareket ve faşizm

FAŞİZMİN işçi sınıfının sendikal hareketi açısından ne büyük bir tehlike olduğu tarihsel deneylerle de biliniyor. İktidardaki faşizmin, tüm demokratik haklarla birlikte sendikaları da ortadan kaldırması yada faşist sendikalardan başkasına izin vermemesi bir yana, Türkiye'de faşist hareket, daha bugünden sendikal hareketin karşısına dikiliyor. Faşist odaklar bir yandan sendikal harekette belli mevzileri ele geçirmeye çalışıyorlar, bu mevzileri ilerde iktidarı ele geçirmede bir basamak olarak kullanmak üzere hazırlıyorlar; öte yandan, elde ettikleri olanaklarla faşist harekete kaynak sağlıyorlar, buraları birer faşist üs olarak kullanıyorlar.

Silahlı faşist çeteler, işverenlerce, sınıf sendikalarına ve işçilere karşı aktif caydırıcı zorbalık gücü olarak kullanılıyor. Faşistler böylece hem burjuvazinin «günlük sorunları»nı çözmede yardımcı oluyorlar, hem de ilerde iktidar olurlarsa tekelci burjuvaziye nasıl canla başla hizmet edeceklerini bugünden kanıtlıyorlar.

MHP'nin MC hükümetlerinde yer alması ve devlet kademelerine çeşitli düzeylerde sızması, **«faşist sendikalar»** diye bir olguyu da birlikte getirdi. Bu dönemde çeşitli işkollarında, tepeden oluşturulan ve MİSK içinde birleştirilen bu sendikalar, sanayi merkezlerinde işçi sınıfı içinde fazlaca güçlenme olanağı bulamadı. Faşist ideolojinin işçi sınıfı içinde etkin yer tutmasının olanaksız olduğu bir kez daha görüldü. Bu yüzden MİSK'e bağlı sendikalar önceleri daha çok gerçek sendikaların mevcut örgütlenme ağlarının dışında kalan çeşitli Anadolu kentlerindeki küçük ve orta büyüklükteki işyerlerine girebildiler. O da işverenlerin ve MC'cilerin aracılığıyla oldu.

Faşist hareketin sendikal alanda belli bir güce sahip olduğu tek işkolu metal işkoludur. Bu işkolunda Türk-İş'e bağlı Türk Metal ve Bağımsız Çelik-ş Sendikaları toplam 50-55 bin üyeye sahiptirler. Bunlardan başka bu işkolundaki en büyük sendika olan Maden-İş'in dışında sözü edilebilir başka sendika da yoktur. Bunun nedeni Maden-İş'in karşısında hiçbir sendikanın klasik sarı sendikacılık yöntemleri ile tutunamamasıdır. İşkolundaki keskin sınıf savaşımı bir yandan Maden-İş'i militanlaştırırken, bir yandan da burjuvazinin karşı alternatif olarak faşist hareketi desteklemesini doğurmaktadır. Ne var ki bu iki sendikadan Çelik-İş yalnızca İskenderun ve Karabük Demir-Çelik fabrikalarında örgütlüdür ve bunu MC dönemlerine borçludur. Türk Metal-İş'in elindeki birçok işyeri de bu dönemde Maden-İş'e geçmiştir.

Faşist sendikalar ellerindeki, büyük çoğunluğu kamu sektöründe olan işyerlerine faşist militanlar yerleştirmiş ve bunları ilerici güçlere karşı birer saldırı merkezi durumuna getirmişlerdir. Son aylarda yakalanan faşist katillerin bir çoğunun bu işyerlerine yerleştirilmiş faşistlerle bu sendikaların yöneticileri olması, MİSK Genel Merkezinin faşist bir cephaneliğe çevrilmiş olması, Çelik-İş yöneticilerinin kiralık katil olayı, faşist hareketin sendikaları ve ellerindeki işyerlerini ne amaçla kullandıklarını açıkça gözler önüne sermiştir.

Ayrıca Türk-İş'e bağlı birçok sendikanın şubeleri faşistlerin elindedir. Türk-İş yönetiminde de MHP sempatizanlarının sayısı az değildir. Türk-İş'in gevşek yapısı ve uzlaşmacı anlayışı, faşistlerin bu sendikalara rahatlıkla sızmalarına olanak vermektedir. Başkanı, yönetimi sosyal demokrat olan kimi Türk-İş sendikalarında bile bazı şubeler MHP'nin elinde bulunabilmekte ve buna gözyumulmaktadır. Faşistler Türk-İş içinde özellikle **Teksif, Tekgıda-İş, Harp-İş, Şeker-İş** gibi sendikalarda barınabilmektedir. Son zamanlarda görülen başka bir olgu da kendi olanaklarıyla ve sarı sendikalarla, işçilerle ve sınıf sendikalarıyla başa çıkamayan kimi işverenlerin doğrudan silahlı faşist çetelere başvurmalarıdır. İstanbul Kale Kilit Fabrikası ile Mersin Soda'daki gelişmeler buna en son açık örneklerdir. Yine bugün belirli bölgelerdeki işyerlerinin birer komando yuvası haline getirilme çabalarının sürdüğü bilinmektedir. İstanbul'da Demir Döküm çevresindeki işyerleri; Kazlıçeşme Tekstil işyerleri örnek verilebilir.

Buralarda ve daha birçok yerde işverenler işyerlerine silahlı faşist militanları sözde işçi olarak yerleştirmekte ve bu öğelerle işçiler üzerinde terör uygulamaktadırlar. Ayrıca buralara yerleştirilen faşist kadrolar, komşu fabrikalardaki bilinçli işçilere karşı da kullanılmakta, buralardan çevreye saldırılar düzenlenmektedir. Bu tür olaylara önümüzdeki dönemde daha çok rastlanması şaşırtıcı olmayacaktır. Burjuvazi sıkıştıkça ve olanak bulabilirse, tek çıkar yol olarak her alanda faşist teröre başvurmaktadır. Böylesi yöntemlere karşı hazırlıklı olmak sendikal hareketin önünde duran bir görevdir.

Ne varki, tüm bu faşist saldırıları kırmak, faşistleri üslendikleri yerlerden söküp atmak olanaklıdır. Bu yapıldığında, faşist harekete yalnızca sendikal alanda değil, genelde de büyük darbeler indirilmiş olur Bunun olanaklı olduğunun en iyi örneği İskenderun ve Seydişehir'deki gelişmelerdir

Bu iki büyük metalurji fabrikasının MC döneminde faşist Çelik-İş ve Türk Metal'e verilmesi her iki bölgeyi de faşizmin güçlü birer kalesi durumuna getirmişti Korkunç bir terör ve baskı vardı Maden-İş'in her iki fabrikada da örgütlenmeye başlaması kısa sürede büyük değişikliklere yol açtı. Militan ve bilinçli bir savaşım, tüm ilerici güçleri birleştirerek, yığın eylemleri ile faşistleri geriletti.

İskenderun'da faşist hareket açığa çıkarıldı. İsdemir'e yuvalanmış bir çok faşist katil yakalandı. Çelik-İş yöneticilerinin faşist cinayetlerin planlayıcısı oldukları belgelerle ortaya çıktı. Kararlı çabalarla, Çelik-İş'in işçilerden zorla aldığı ve 80 milyon lirayı bulan paranın kesilmesi önlendi. İşyerlerindeki üretim tamamen Maden-İş'in denetimine geçti.

Faşist terörün çok daha yoğun olduğu Seydişehir'deki savaşım oldukça güç koşullarda verildi. Faşistlerin etkinliği fabrikada ve şehirde devrimci yöntemlerle ve yığınların katılımıyla adım adım kırıldı. Bu savaşım boyunca hem Maden-İş, işyerinde çoğunluk sendikası durumuna geldi, hem de tüm yörede faşist hareketin belkemiği kırıldı.

Böylece yığınların doğru bir önderliğe sahip olunca, kendi güçleri ile faşizmi yenebilecekleri kanıtlandı.

Faşist hareket sendikal alanda halâ bazı mevzileri elinde bulunduruyor. Onu buralardan da söküp atmak görevi tüm ilerici güçlerin önünde duruyor. Seydişehir ve İskenderun deneylerinden bu konuda öğrenecek çok şey vardır.

Faşizm işçi hareketine nasıl sokuluyor?

Bakırköy'de tekstil fabrikaları MHP'lilerin karargahı oluyor

Faşistler, sendikalara, işçi hareketine, kimi zaman zor ve terörle, kimi zaman faşist demagojiyle sızarlar. Bunun yüzlercesi arasından son örneklerinden biri, İstanbul'da Bakırköy'deki tekstil fabrikalarında yaşanıyor. Edip İplik, Akın Tekstil ve aynı çevredeki daha birçok fabrika, bir süreden beri işverenin büyük katkısı ve MHP'nin çalışmalarıyla, komandoların karargâhı haline geldi. Son üç ay içinde Akın Tekstil'den 300, Edip İplik'ten 200 işçi çıkarıldı. İlk bakışta patron tensikat yaptığını, işlerin iyi gitmediğini söyleyebilirdi ama, çıkarılan işçilerin yerine çıkarılanlardan çok daha fazla sayıda MHP'li, ÜGD'li komandolar işe alındı. Bunların çoğu MİSK'den, MİSK tavsiyesiyle geliyorlardı.

İşe alınan sözde işçi komandolar tepeden tırnağa silahlıydılar. Silahla, terörle, işçileri DİSK'e bağlı Tekstil sendikasından ayrılarak MİSK'e bağlı Türk Mensucat Sendikasına üye olmaya zorladılar. Bu silahlı militanlar işçilere gerek işyerinde gerekse dışarda saldırmakla yetinmiyor, işçilerin ailelerine, karılarına da sarkıntılık ediyor, saldırıyorlar.

Akın Tekstil'in patronu «Milyonlar dökme bahasına bu işi halledeceğim» diyor. Patron MİSK'le kolkola hazırlanan planı adım adım uyguluyor. Patron milyonlar dökmeye çoktan razı. İş ki, fabrikasından Tekstil sendikası dökülsün ve faşistler fabrikaya yerleşebilsin. O zaman kendisini güvenlikte görecek...

Bakırköy çevresindeki tekstil fabrikalarını faşistleştirme girişimleri, tam da, Tekstil işkolunda büyük toplu sözleşmelerin yaklaştığı bir döneme rastlıyor.

Tekstil patronları sermayenin köpeği ve bekçisi olan faşistlerden MHP'den, MİSK'den, toplu sözleşme dönemini kolay atlatmak için destek ve yarar sağlama peşindeler. Bir yandan da bu tutumlarıyla faşist örgütlenmeye, işçi hareketi içinde kol atmış faşist sendikalara güç kazandırmış oluyorlar.

Bakırköy'deki tekstil fabrikalarında tezgâhlananlar, şu anda Türkiye'nin bir çok fabrikasında, bir çok bölgesinde, özelikle faşist olmayan sendikaların çeşitli nedenlerle gevşek örgütlenme içinde oldukları yerlerde aynen tekrarlanıyor.

Faşist sendikalar MHP'li militanların arpalığıdır

Faşist sendikalar, faşist tırmanışta bir önemli işe daha yararlar. Bu faşist yuvalar, komandoların, MHP, ÜGD militanlarının beslendikleri yer arpalıklarıdır.

Bunun en belirgin örneklerinden biri MİSK, bir diğeri Çelik-İş Sendikası.

MİSK'in MHP kadrolarına, komandolara gerek maddi olarak, gerek yer sağlayarak, hatta bomba yapım atölyesi haline gelerek ne yardımlar yaptığı geçtiğimiz günlerde açıkça ortaya çıktı. Daha yeni bir örnek MHP eğilimli Çelik-İş sendikasının İSDEMİR ve Karabük'de, faşist kadrolara sağladığı yardımlar... İSDEMIR'de Çelik-İş'in işçilerden kestiği ödenekler, kiralık katillere adam öldürme ücreti olarak veya faşist cinayet şebekelerine gidiyor. Çelik-İş'in Karabük şubesinin olanaklarından MHP militanlarının nasıl yararlandığı da geçtiğimiz günlerde ortaya çıktı Sendikaya ait bir dairede ÜGD kira vermeden barınıyor ve burayı çeşitli saldırılardan sonra üs olarak kullanıyor. Sendikanın çeşitli demirbaşları ÜGD binasında duruyor ve ÜGD tarafından kullanılıyor.

Çelik-İş Sendikasının bir yıllık faaliyetini denetleyen Genel Denetim Kurulu, büyük savurganlıklar saptadı. Belgesiz giderler adı altında çok büyük masraflar yapılmış, sendikaya ait otoların bazıları, gelir kaydedilmeden satılmıştı. Aslında bu görünmeyen, belgesiz giderler ve otomobiller MHP militanlarına gitmişti. Çelik-İş A.Ş.'nin mağazalarından MHP'li komandolar, bir kuruş vermeksizin yararlanıyorlar, Sendika binasındaki bazı bölümlerde silah saklıyorlar, Sendikanın otomobillerini MHP ve ÜGD kullanıyor. İşçilerden kesilen ödenekler, şu veya bu yolla faşist kadrolara gidiyor. Bütün bunlar belgeleriyle saptanmış durumda.

Faşist sendikalar işte böyle arpalıklardır. Bunların hesaplarının dikkatli bir gözle incelenmesi, faşistlerin buralardan nasıl beslendiklerini tüm açıklığı ile ortaya koyacaktır.

MHP KAPATILSIN CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANSIN..!

MHP, faşizmin iktidara tırmanışının somutlanmasıdır

«MHP, ÜGD kapatılsın, faşist yuvalar dağıtılsın» belgisi, geniş emekçi yığınların, Türkiye'nin tüm demokrasi güçlerinin desteğiyle yankılanıyor. Türkiye halkının en geniş kesimlerini kucaklayan ivedi ve birincil bir isteme dönüşüyor. Bu istem ve dalga dalga yayılan belgi karşısında, kimileri, özellikle de Başbakan **«MHP, ÜGD kapatılıp da ne olacak, Biz işin kaynağına ineceğiz»** diyebiliyor. Oysa MHP kapatılsın istemi biçimsel bir istem değildir. MHP, bugün geldiği noktada emperyalizmin ve işbirlikçi tekelci sermayenin en kanlı, en şoven, en gerici, kesimlerinin desteğinde, faşizmin iktidara tırmanışının siyasal plandaki somutlanmasıdır.

«MHP kapatılsın» belgisini ileri sürdük ve yığınların bu belgiye sahip çıkmaları için çalıştık. Bugün yığınlar, bu belgiye en geniş ölçüde sahip çıkıyor. Çünkü MHP, siyasal partiler içinden bir parti, sağ siyasal güçler arasından biri değildir. MHP, tüm halkların ve halkımızın can düşmanı olan faşizmin Türkiye'ye özgü bir türünü, bir uygulamasını hedefleyen ve yıllardan beri, belli bir plan dahilinde, adım adım iktidara tırmanmaya çalışan bir siyasal yapıdır.

MHP'nin bu tırmanışı, bir yanda bir siyasal tırmanış, öte yandan tekelci sermayenin belirli bazı kesimleriyle bir içiçeliğin pekişmesidir.

Türkeş'in ağzından

İtalyan faşistlerinin **Duçe'sine**, Nazilerin **Führer'ine** karşılık olarak Başbuğ adını alan Türkeş **«Denemelerden sonra Türkçülük ülküsünün bugünkü durumu»** başlıklı bir yazısında, 1944'lerden bu güne nasıl geldiklerini ve bugün amaçlarının ne olduğunu anlatıyor. Türkeş, Türk milliyetçiliğinin (siz Türk faşistlerinin anlayın) 1944'lerde ağır darbeler yediğini, 1953'de Demokrat Parti'nin de vaadlerini yerine getirmediğini ve Türk Milliyetçiler Derneği'nin Türkiye çapındaki 83 şubesini kapatarak, ikinci kez darbe vurulduğunu kendine göre açıkladıktan sonra, bu iki olaydan ders çıkardıklarını ve «bu türden felaketler karşısında önlem alma zorunluluğunu» kavradıklarını söylüyor, şöyle diyor: **«Bu tarihe kadar (1953'e kadar) Türkçüler, «Bizim siyasetle ilgimiz yoktur. ‥ illi ülküyü nesillere vermek istiyoruz. Bizim meselemiz kültür ve fikir meselesidir.» demişlerdir. Bunun tabii sonucu olarak da dernekler kurulmuş, dergiler çıkarılmıştır.. (Hükümetler tarafından) Türkçülerin siyasete katılmaları ferdi olaylara inhisar ettirilmek istenmiş ve Milli Ülkü'nün teşkilatlanarak devlet siyaseti halinde Türk milletinin önüne çıkması engellenmiştir. 1944 ve 1953 yıllarında, devlet vasıta kullanılarak indirilen iki darbe hareketi, Türk milliyetçilerinin, iktidarı hedef almadan güçlenmelerinin ve milli ülkü'yü devlet siyaseti haline getirmelerinin imkânsız olduğunu gösterdi... Bugün Türk milliyetçiliğinin temel meselesi İKTİDAR olmaktır. İktidar olmayan hiçbir fikir hedefine ulaşamaz... Bu görüş ve düşünceyle Türk milliyetçiliği ülküsüne siyasi bir teşkilat kazandırmış bulunuyoruz... 1978 Türkiye'sinde ana mesele iktidar olmaktır. İktidar olmanın çaresi ise teşkilatlanmak, koordine olmak ve aynı hedef doğrultusunda maddi manevi güçlerimizi seferber etmektir.»**

Türkeş'in açıkça söylediği gibi, bugün MHP'nin hedefi iktidardır. Ve bu hedefe varabilmek için, 1963'lerden özellikle 1968'lerden bu yana, burjuva siyasal partileri için de ve çevresinde, gençlik içinde, işçi hareketi içinde ve tüm kurumlarıyla devlet yapısında, planlı bir faaliyet, kimi zaman açık, kimi zaman sinsice sürdürülmektedir.

MHP nasıl kuruldu?

Bugünkü MHP'nin kökeni, daha 1952'lerde, DP'den «aşırı kanat» olarak ayrılan bazı DP milletvekillerinin kurduğu Millet Partisi'ne kadar gider. **Millet Partisi** 1954'de kapatılmış, yine aynı yıl **Cumhuriyet Millet Partisi** olarak yeniden kurulmuştur. Aynı yıl DP'den ayrılmış bir kısım eski «Türkçü»lerin (faşistlerin), örneğin Oğuz Arık'ın, Cezmi Türk, Yusuf Ziya Eker'in kurmuş oldukları **Türkiye Köylü Partisi** ile birleşmiş ve **Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi** adını almıştır. Partinin genel görünümü DP'den de daha sağda yer almaktır. 1960'larda CKMP, Osman Bölükbaşı liderliğinde, orta Anadolu'da yerel etkinliğe sahip küçük bir partidir. Bu sırada 27 Mayıs darbesi olmuş, iktidarı sivil yönetime devretmeme eğilimindeki, çoğu Nasyonal Sosyalist fikirlere sempati besleyen Türkeş'e yakın 14 Milli Birlik Komitesi üyesi bir iç darbe hazırladıkları gerekçesiyle tasfiye edilmiş ve çeşitli görevlerle yurt dışına gönderilmişti. Türkeş bu 14'lerden biriydi. 1961-1962 yıllarını yurt dışında geçirirken boş durmamış, çeşitli çevrelerle, neo-nazilerle ilişkilerini sürdürmüş, bugün bile kullanacağı bazı destekleri daha o yıllardan hazırlamaya başlamıştı.

1963'de Türkiye'ye dönen Türkeş, yukarda üstü kapalı ifade ettiği gibi, artık Türkiye koşullarında, faşizm fikrinin yaygınlaştırılması ve etkili ve yetkili çevreler de, örneğin orduda bu fikir çerçevesinde bir darbe gerçekleştirebilecek bir nüve yaratılmasıyla iktidara varılamayacağını düşünüyor ve yasal görünümlü bir örgütlenmeyi, bir parti kurmayı planlıyordu. Yapılan tartışmalar sırasında bir parti kurmak yerine, «Türkçü» bir nüvesi de bulunan küçük bir partide CKMP'de örgütlenmek, bu partiyi ele geçirmek fikri üstün geldi. Ve Türkeş, CKMP'ye tıpkı **Hitler'in** 1919'da, harfi harfine aynı düşünceler ve aynı tercihle, küçük Alman İşçi Partisi'ne girmesi gibi girdi... Türkeş ve 14'lerden dördünün CKMP'ye girmelerinin tarihi Mart 1965'dir. Partiyi ele geçirmeleri aynı yıla rastlar.

Partiye girdiği anda Parti genel müfettişliğine talip olan, böylece de örgüte sıkı bağlar kuran Türkeş'in tutumu ve hazırlıkları, o sıralarda CKMP'nin eski yöneticilerini huzursuzlandırmışa benziyor. Bazıları Türkeş.in ihracını isterken, CKMP Konya Milletvekili İrfan Baran Türkeş'i Hitler'e benzeterek, Partiye nasyonal sosyalist bir nitelik kazandırmak istediğini ileri sürdü. Ama Türkeş 1965'de, yaptığı «çalışmalar» sonucu Parti Genel Başkanlığına seçildi. 1967'de de Parti, adını Milliyetçi Hareket Partisine çevirdi. Böylece, MHP, neo-faşist parti ve örgütlenmelerin çoğunun adı veya temel belgisi olan **«Milliyetçi hareket»** adını benimseyerek, uluslararası neo-faşist harekette de yerini aldı. Faşizmin iktidara yürüme planının ilk bölümü 1967'de tamamlanmış, bir yandan başka çalışmalar, özellikle ordu içi çalışmaları sürdürülürken, öte yandan hareketin legal görünümü, İtalya örneğinden çok Nasyonal Sosyalist (Nazi) modeline uygun bir biçimde, MHP'nin yasal siyasal şemsiye ve yığınlara ulaşma merkezi olarak oluşmasıyla noktalanmıştı.

İlk hedef gençlik

MHP'nin bu sıralarda en büyük ihtiyacı, vurucu güçtü. Bir on yıl kadar sonra, günümüzde, katil çeteleri, terör odakları ve anarşi mimarları olarak kulanacağı gençlerin devşirilmesi, eğitilmesi, Silahlandırılması ve ilk provalara sokulması planları 1968'den itibaren adım adım gündeme kondu. Yine Başbuğ bizzat kendi kaleminden, bu sürecin 1968'lerdeki dinamiğini şöyle anlatmaktadır: **«Komünizm, Üniversiteleri hareket üssü olarak seçmişti. Buna karşılık gençliği uyardık. Bunun üzerine karşımıza çıkanlar «gençliği bölüyorsunuz» dediler. Ne yapsa idik? Bölünmesinler diye hepsinin komünist ağına düşmesini seyretmemiz mi isteniyordu.»**

Böylece, **Komünizm Mücadele Dernekleri, Türkçüler Derneği, Türk Ocakları,, Türk Gençlik Teşkilatı Türkiye Milliyetçiler Birliği** gibi, nazilerin, faşistlerin, faşist eğilimli Üniversite öğretim üyelerinin öğrencilerinin ve MHP'nin etkin oldukları dernekler Türkeş'in iktidara tırmanma politika ve planında yetersiz görülerek, partiye doğrudan bağlı Gençlik örgütleri kurulmasına ve -bugünü anlamak bakımından en önemlisi- ilk komando kamplarının açılmasına başlandı.

Ülkü Ocakları Derneği, daha sonra 1978'de kurulan **Ülkücü Gençler Derneği'nin** çekirdeği konumundaki **Genç Ülkücüler Teşkilatı**, bu dönemin, partiye organik bağlarla bağlı gençlik örgütleridir. Silah eğitimi de veren ve faşist vurucu güçleri hazırlayan Komando kampları ise «eğitim»e ilk olarak 1968'de başladılar. Ama dikkatlerin bu komando kampları üzerine çekilmesi ancak 1969'da gerçekleşti. İstanbul, Ankara ve İzmir yakınlarında kurulan başlıca üç komanda kampını, Samsun, Elazığ, Gaziantep kampları ve toplam 34 kamp izledi. O dönemlerin **Devlet** dergisinde bu kamplar konusunda çeşitli bilgiler ve yeni yeni kampların açılmakta olduğu haberleri yer almaktadır. Partinin o dönemlerdeki tek resmi yayını **Milli Hareket**, bu kampların günlük programını veriyordu. MHP'li Milli Birlikçiler, bu kamplardaki silah talimlerini ve faşist gençler yetiştirilmesini ilk örgütleyenler olarak bilinir.

Kamplarda yetiştirilen komandolar veya kendilerine o zamanlar verdikleri adla Bozkurtlar ilk provalarını 1968 yılı sonunda başlattılar. İlk eylemlerinden biri 1968'in son günü Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesini basmak oldu. Bunu Ankara ve İstanbul'da, daha çok Üniversite çevrelerinde silahlı terör girişimleri izledi. 1969 yılında, artık MHP'nin silahlı komandoları baskınlarda, adam öldürmede oldukça «deney» kazanmış durumdaydılar. Komando kampları ise, yaz aylarında, çok gizli yerlerde

sürmekteydi. MHP gençliğe pençesini atmış, özel eğitim görmüş silahlı militanları aracılığıyla belli bir etkinlik kazanmaya başlamıştı.

1971 ve sonrası

1971 12 Mart rejimi, tekelci sermayeye olduğu kadar MHP'ye de yaradı. MHP, bu dönemde hem solun büyük baskılar altında tutulması ve ezilmek istenmesinden yararlanarak meydanı boş buldu ve kendi örgütlenmesini bildiğince sürdürdü, hem de ordu içindeki bazı tasfiyelerin (sol radikal kanadı tasfiyesinin) yarattığı elverişli ortamda ordu içindeki çabalarını yoğunlaştırdı. Öte yandan, 12 Mart'ta, özellikle sıkıyönetim mahkemelerinin savcı ve yargıçları, sıkıyönetim yetkilileri arasın da MHP eğilimlilerin sayısının fazlalığı dikkati çekti ve MHP'nin ordu içindeki çalışmaları böylece gözler önüne serilmiş oldu. Sadece çok belirgin ve bilinen üç örnek sayılacak olursa, Sıkıyönetim komutanlarından Türün ve askeri yargıçlardan Elverdi, MHP eğilimliydiler. Sonradan seçim şansının daha fazla olması yüzünden AP'den aday olan bu kişiler, bugün de AP'de MHPnin truva atlarından bazılarıdır. Yine 12 Mart askeri savcılarından, Baki Tuğcu, iddianamelerini MHP ideologlarının Nasyonal Sosyalizm övgü ve propagandası niteliğindeki kitaplarından, satırı satırına aynen aktarmakla ünlüydü. Bu savcının TÖS davası iddianamesinin Türkiye ile ilgili geniş gerekçe bölümleri, kelimesi kelimesine, hatta tashih hataları da dahil Kurt Karaca takma adıyla yazan bir MHP ideologunun Milliyetçi Türkiye kitabından alınmıştı. Bu gerçeği o zaman sanıklar ve sanık avukatları ortaya çıkardılar ve duruşmalarda, iki metni satır satır karşılaştırarak belgelediler.

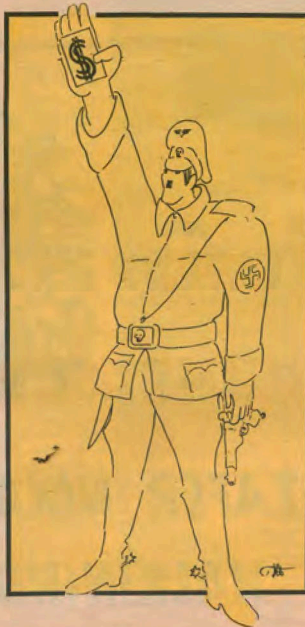
MC döneminde devlete tırmanış

1969 sonrasında gençlik kesiminde ve ordu içinde örgütlendiği, tırmandığı bilinen MHP'nin, da ha sonra işçi hareketi içindeki kırsal bölgelerdeki mezhep ayrılıklarının yoğun olduğu bölgelerdeki ve tüm devlet dairelerindeki tırmanışı, çok büyük ölçüde I. ve 2. MC dönemlerine rastlar. Daha doğrusu Birinci MC döneminde başlatılan bu tırmanış, araya giren kısa CHP hükümeti döneminde hiç kesintisiz sürdü ve ikinci MC döneminde planlı bir biçimde geliştirilmiş, yaygınlaştırıldı.

1 Nisan 1975'de Cumhurbaşkanı tarafından onaylanıp 12 Nisan'da, 218'e karşı 222 oyla güvenoyu alan I. MC hükümetinde MHP iki üyeyle temsil ediliyordu: Başbakan Yardımcısı Alpaslan Türkeş ve Devlet Bakanı Mustafa Kemal Erkovan... MHP hükümete ortak olurken iki şeyi hesaplamıştı: Devletin kilit noktalarında etkinlik kurmak, buralara militanlarını yerleştirmek ve sonraki seçimlerde iktidar olanaklarından yararlanarak daha fazla oy alabilme ortamını hazırlamak.

Birinci MC döneminde MHP, çabalarını daha çok TRT, Milli Eğitim Bakanlığı, MİT, Planlama ve toprak reformunun yürütülmesiyle ilgili daireler ve İstatistik Enstitüsünde yoğunlaştırmış görünüyor.

Bunun hesapsız, gelişigüzel olduğu söylenemez. MHP'nin devlet dairelerinde, devletin kilit noktalarında ki tırmanışı ve etkinlikle sağlama çabaları ikinci MC döneminde de sürdü. İkinci MC'de MHP, bu defa 5 Haziran 1977 seçimlerinde elde ettiği 16 milletvekilliğinin de ağırlığıyla beş üyelik aldı. Türkeş Devlet Bakanı ve Başbakan yardımcısı olurken, Sadi Somuncuoğlu Devlet Bakanı Agâh Oktay Güner Ticaret Bakanı, Gün Sazak Gümrük ve Tekel Bakanı. 1969'da komando kamplarının yöneticilerin den Cengiz Gökçek Sağlık ve Sosyal yardım bakanı oldu. Toprak ve Tarım reformu müsteşarlığı Devlet Bakanı Sadi Somuncuoğlu'na, Devlet İstatistik Enstitüsü ve çok daha önemlisi MİT, Türkeş'e bağlandı.

MHP'nin II. MC'de aldığı bakanlıklar ve kendilerine bağlı daireler son derece anlamlıdır. Bunlar özellikle iki alanı denetim altında bulundurmaya yönelmektedir. Kırsal alanda örgütsel etkinlik sağlamak, MHP örgütlenmesini yayabilmek ve buralarda yığın desteği edinebilmek; bunun yanında, buralarda gizli örgütlenmeler ile, belirli an geldiğinde bir ayaklanma potansiyelini ve örgütünü hazır bulundurabilmek... İkincisi Silah kaçakçılığını, Mafya ilişkilerini, gümrük kapılarını, giriş ve çıkışları, mali kaynakları ve büyük dev let kuruluşlarını denetim altında tutabilmek. Ve nihayet MİT'e sızmak, MİT'de örgütlenmek Bunlardan birincisi özellikle Somuncuoğlu ve Gökçek kanalıyla, sağlanmaya çalışılırken, ikincisi, Gümrük ve Tekel Bakanlığı yoluyla sağlandı. MİT ise doğrudan Türkeş'in denetimindeydi. Öte yandan, MHP AP içindeki faşizan eğilimli, MHP yandaşı öğelerden geniş ölçüde yararlandı. Milli Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem, bunun en belirdin örneğidir. MC döneminde, bu kişinin bakanlığı sırasında, MHP Milli Eğitim Bakanlığında at koşturdu. Bakanlık kadrolarının MHP militanlarıyla doldurulması, Eğitim Enstitülerine, yani genç öğretmen kuşağını yetiştirecek başlıca kurumlara bu tepeden bu alta kadar MHP militanlarının atanması, bu kurumların giriş sınavlarında MHP militanlarının açıkça kayırılması ve kurumların çoğunun komando yuvalarına dönüştürülmesi hep bu döneme rastlar. Yine, MİSK'in kur durulması, MİSK'in çeşitli işyerlerinde türlü dolaplarla yetki alması işçi hareketi içine sızma, MHP nin AP'li bakanlardan, MC döneminden yararlanmasıyla, büyük ölçüde hız kazandı.

MC döneminde MHP tarafından ele geçirilen bazı dairelerden ilk akla gelenler TRT, Tariş-Antbirlik, Çukobirlik gibi büyük üretici kuruluşları, Devlet İstatistik Enstitüsü, Milli Eğitim daireleri, Köyişleri Bakanlığı ve bağlı daireler, özellikle toprak reformu pilot bölge çalışmaları daireleri, Gümrük kapıları, Sağlık kurumlari vs.'dir. Küçük bir örnek olarak Şubat 76'da Ülkü Ocakları kurucularından MHP'li Şenol Demiröz'ün TRT Genel Müdürlüğü danışmanlığına getirildiği Komando Ayvaz diye bilinen kişinir Milli Eğitim Bakanlığı Yüksek Öğretim Dairesi Müdürlüğüne atandığı, Devlet Bakanı Erkovan'ın makamını Devlet İstatistik Enstitüsüne taşıdığı, Tarişe, İsdemir'e faşist militanların işçi diye doldurulduğu ve Tariş yönetim kadrolarına hakim olunduğu sayılabilir. Bu çalışmanın sonuçları 5 Haziran 1977 seçimlerin de alındı. MHP'nin milletvekili sayısı 3'den 16'ya yükseldi ve bu yükseliş, sadece ve sadece MHP' nin hükümet ortaklığından sağladığı olanaklarla, faşist militanlarını, komandolarını Türkiye'nin çeşitli bölgelerine, özellikle MHP için stratejik önemdeki bölgelere yoğun çalışmalara gönderilmesiyle gerçekleştirildi.

Seçimlerde alınan sonuçlar kadar, daha sonra mezhep farklılıklarının çatışmaya elverişli olduğu Elazığ, Sivas, Malatya ve nihayet Elazığ, Erzincan, Sivas, Malatya ve nihayet Kahramanmaraş bölgelerindeki olaylar, faşist ayaklanma provaları MC dönemindeki iktidar ortaklığı sırasındaki bu «çalışmaların» ürünüdür.

MHP'nin AP'deki Truva atları

AP'nin MHP'yi kayırdığı, desteklediği sık tekrarlanan bir yargıdır. Gerçekten de Demirel, bugüne kadar MHP'ye açık tan karşı çıkmamış, MHP ve yan örgütlerinin militanlarının suç ve cinayetleri karşısında bile ya bunları savunmuş, ya da son günlerde yaptığı gibi suskun durmuştur. Ama MHP'nin AP tarafından desteklendiği yargısı, bu kadarla bırakılırsa yalın ve belli bir gerçeği gizleyen bir yargıdır. Ali Naili Erdem'in «komando Naili» diye anıldığı, Bilgiç ve Bilgiç'çilerin MHP'ye yakın oldukları ve hep MHP ile işbirliğini savunmuş oldukları, Ali Elverdi, Faik Türün gibi AP ileri gelenlerinin düpedüz faşist görüşte oldukları bilinen gerçeklerdir. Bazı bilgilere göre, bugün AP içinden MHP 'ye geçebilecek en az 15 milletvekili vardır. Ama MHP iktidara tırman ma planının bir parçası olarak, AP ve benzeri partilerde truva atlarını bulundurmaya büyük önem vermektedir.

MHP'nin burjuvazinin tutucu gerici kanadının en büyük yığın partisi olan AP içinde belli konumlar tutmaya çalışmasını rastlantı ile açıklamak olanaklı değildir. AP'den gelecek desteklerin, özellikle ve MHP'nin legal görünümünün tehlikeye düştüğü anlarda, büyük önemi olacağı bellidir. Son dönemlerde, bugüne kadar MHP' ye sürekli arka çıkmış olan Demirel'in bile bir suskunluğa gömüldüğü gözlenmektedir. Bunun nedeni MHP'nin bu düzeyde köşeye sıkıştığı bir anda, suça bulaşma ma açıkgözlülüğüdür. İşte böyle güç bir dönemde AP içindeki truva atları MHP'nin imdadına yetişecektir. Böylece MHP, genel tırmanışını, gerici burjuva partileri içindeki bir mevzilenme ile birlikte götürmeye öteden beri önem vermiş ve bu partilerin de içine sızmıştır.

MHP kapatılsın can güvenliği sağlansın!

«MHP kapatılsın faşist yuvalar dağıtılsın» istemini içi boş bir slogan düzeyinden kurtarıp gerçek özüne vardıracak olan, MHP olgusunu tüm bu bağlantılar için de kavramaktır. Bu çok yönlü siyasal tırmanışı iyi görebilmek, «MHP kapatılırsa ne olur» sorusuna doğru cevap verebilmenin, MHP nin kapatılmasını küçümsememenin önkoşuludur.

MHP'nin ve yan örgütlerinin kapatılması demek, bu tırmanışın çeşitli kurumlardaki, çeşitli toplum kesimlerindeki ve hatta siyasal partiler içindeki örgütlenmesini geri letmek, faşizme bir darbe vurmak demektir.Öteyandan,busiyasaltırmanış yanında sorunun bir bu kadar önemli olan yanı MHP sermaye ilişkileri, MHP'nin tekelci sermaye grupları, kaçakçılık şebekeleri ve büyük toprak sahipleri, toprağa bağlı sermaye ile bağlantılarıdır. MHP'nin kapatılması bu bağlantılara da darbe vuracak tekelci sermayeye, toprak sahiplerine, kaçakçılık şebekelerine, hiç değilse bir noktada bir geri adım attıracaktır.

Faşizmin siyasal örgütlenmesinin geriletilebilmesi, tekelci sermayenin ve toprak ağalarının en gerici, en şoven, en kanlı kesimlerinin önüne bir engel konulabilmesi için, MHP KAPATILSIN, CANGÜVENLİĞİ SAĞLANSIN.

dünyadan

Afganistan'dan elinizi çekin!

Bundan birkaç ay önce maocu Pekin yöneticilerinin verdikleri emirlerle Çin ordusu Vietnam'a girdiğinde, dünya komünist hareketi, barışsever güçler ve tüm ilerici insanlık tek bir talep etrafında birleşmişti: **«Vietnam'dan elinizi çekin!»**

Vietnam halkı, tıpkı ABD emperyalizmini dize getirdiği gibi, maocu saldırganları da topraklari üzerinden kovmasını bildi. Yeni bir utku kazandı. Ve ilerici insanlık, tüm göçmen kampanyalarına, sahteliklerle dolu açıklamalara, Sosyalist Vietnam Cumhuriyeti'ni karalama gayretlerine karşın, Vietnam halkıyla dayanışmasını yükseltiyor.

Bugün emperyalizmin maocu Pekin yöneticilerinin ve bölgedeki gericilik güçlerinin bir hedefi de, 27 Nisan 1978'de yepyeni bir geleceğe yürümeye başlayan Afganistan. Emperyalizm, maoculuk ve gericilik güçleri, özellikle toprak reformunun uygulanmaya başlandığı, köylülerin toprağa kavuştuğu, ve kendi topraklarında üretime yeni başladıkları şu sıralarda Afganistan'a karşı birbiri ardı sıra komplolar düzenliyorlar. Feodal beyler, kışkırtılan kimi azınlıklar, uyuşturucu madde kaçakçılığından sağlanan dolarla satın alınan Çin silahlarını, Pakistan toprakları üzerinde Çinli uzmanların yardımıyla kullanmayı öğreniyorlar. Ama yalnızca silah kullanmayı, provokasyon yapmayı değil, Çinli saldırganların Vietnam'da işledikleri cinayetlerin yöntemlerini de belliyorlar. Yani köylülerin çocuklarını kaçırıp, topraklarını feodallere geri vermelerinin nasıl isteneceğini, nasıl dini sömürü yapılacağını, nasıl hunharca katliamlara girişileceğini...

Ne var ki Afganistan halkı, bütün bu girişimlere karşı, kazanımlarını korumada kararlı. Devrimi Savunma Komiteleri'nin kurulması, bunların daha sonra merkezileşmesi, Afganistan nüfusunun halkın büyük bir çoğunluğunun devrim saflarında çarpışması bunu gösteriyor. Topraklarını elden kaçırmamak için köylüler, nöbet tutuyorlar. Cehaletle savaşım, yeni konutların yapımı, kollektif çiftliklerin örgütlenmesi, ekim için tohumların en iyi cinslerinin seçimi gibi görevlerin üstesinden gelmek için, Demokratik Halk Partisi öncülüğündeki seferberlik, sürekli yeni mevziler kazanıyor.

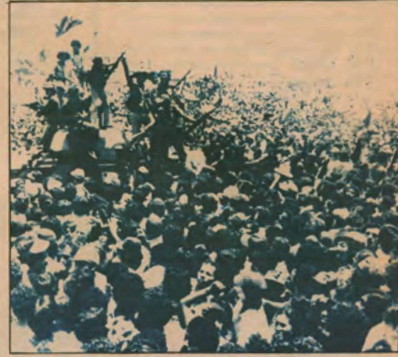
Bugün Afganistan'a yönelen saldırıların, provokasyonların emperyalizmin tüm Ortadoğu ya yönelik aşamalı planının bir parçası olduğu biliniyor. Bu planın ana maddeleri arasında, ilerici rejimleri devirmek, kargaşa çıkartmak ve özellikle de bölge ülkeleri arasında savaşlar çıkartmak bulunuyor. Afganistan halkı işte bu planın bilincinde. Bu planı boşa çıkarmak ve bölgede barışı ve güvenliği korumak için savaşım veriyor. Tıpkı Vietnam'ın, Güneydoğu Asya'da kollektif güvenliğin sağlanması politikasından tek bir ödün vermediği gibi.

Ağustos sonlarında Kabil'de yapılacak olan Afganistan Halkıyla Dayanışma Konferansı, bütün bu gelişmeleri gözönüne alacak. Dünya komünist hareketinin, barışsever güçlerin ve ilerici insanlığın temsilcileri, Kabil'deki buluşmalarında hem emperyalizmin, maoculuğun ve gericilik güçlerinin ittifakını boşa çıkarmak için güçbirliği yapacaklar, hem de vargüçleriyle .

Afganistan halkını desteklemeye, Afganistan emekçileriyle dayanışmalarını yükseltmeye devam edecekler. Türkiye halkına, Türkiye barışsever güçlerine bu konuda da önemli görevler düşüyor.

Afganistan'dan elinizi çekin

Haydi Afganistan devrimi ve Afgan halkıyla dayanışmaya!

Nikaragua'da devrim zafere ulaştıktan sonra yüzbinlerce Nikaragua'lı Başkent Managua'yı bayram yerine çevirdi. Devrim savaşçıları Başkent'e girerken coşkun bir sevgi ile karşılandılar.

ZAFER NİKARAGUA HALKININDIR...!

Savaş yolu, Panama Halk Partisi MK üyesi ve "Barış ve sosyalizm sorunları" dergisi Redaksiyon konseyi üyesi Felix Dixon'la bir söyleşi yaptı. Nikaragua'da devrim güçlerinin zafer kazanmasından önce yapılan söyleşiyi yayınlıyoruz

SAVAŞ YOLU: — Değerli Dixon yoldaş, Sandinist Kurtuluş Cephesi'nin, Nikaragua halkının, kanlı Somoza diktatörlüğüne karşı yiğit savaşı tüm ilerici dünya kamuoyunca büyük bir ilgiyle izleniyor. Bu hareketin tarihi hakkında bilgi verir misiniz?

FELİX DIXON: 127 644 Km2 lik bir Orta Amerika ülkesi olan Nikaragua, özellikle bu yılın başından beri tüm dünya kamuoyunun dikkatlerini üzerinde topluyor. Hattâ geçen yılın Eylül ayında Sandinist Kurtuluş Cephesi'yle haydut Somoza rejiminin emperyalistlerce yetiştirilmiş «Milli Muhafızları» arasındaki kanlı çarpışmalardan beri.

Nikaragua halkının artan hoşnutsuzluğu, Sandinist Kurtuluş Cephesi'nin tüm ülke ölçüsünde, Kuzey'den Kosta Rika sınırına kadar yayılan gelişmesi ve en son olarak da Somoza'nın düşmanı bir iş adamı olan Pedro Joaquin Chamorro'nun kahpece öldürülmesi, Somoza ailesinin 40 yıldır süren diktatörlüğünü en büyük bunalımın içine düşürdü, temellerini sarstı.

Sandinist Kurtuluş Hareketi'nin kurucusu Augusto Cesar Sandino «Biz asker değiliz, biz halkız, biz silâhlı yurttaşlarız» demişti. Sandinista Kurtuluş Cephesi'nin tarihi 1926'lara, Anayasa har bine; Amerikan askerlerinin, Yankilerin anavatanı işgaline kadar dayanır. General Augusto Cesar Sandino, ABD gemilerini Nikaragua'dan kov mak için kahramanca bir savaş başlattı.

Gemiler Nikaragua sularından kovuldu. Fakat bugünkü diktatörün babası Somoza, Sandino'yu kurduğu bir tuzakla alçakça öldürttü. Yanki askerlerinin yerine «Milli Muhafız Birliği»ni kur durttu. Anayasa savaşımının başından beri, Sandino kızıl ve siyah renkli bayrağı altında bir yoksul köylüler ordusu kurmuştu. Bayrağın renkleri, ya özgürlük, ya ölüm demekti.

Sandino'nun kahpece öldürülmesinden sonra devrimci halk hareketi taktik bir gerileme dönemine girdi. Bu gerileme dönemi, diktatörlüğün baskıları altında 22 yıl sürdü. 1956 yılına kadar. 1956'da Rigoberto Lopez Perez, birinci Somoza'yı öldürerek, 1934 yılında Sandino'ya yapılan ihanetin öcünü aldı.

Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi, Nikaragua'da askersel savaşı yürütmeye yetenekli, düşmanı yenecek, politik erke el koyacak, bu ülke halkının sefaletine, tüm sömürüye son verecek bir sosyal sistem gerçekleştirecek bir güç olarak gelişti, güçlendi.

Nikaragua halkı, 1932'den beri Yanki emperyalizminin dayattığı gerici ve faşist diktatörlük altında eziliyor; Anastasio Somoza Garcia'nın adına «Milli Muhafızlar» dediği birliklerin başına geçtiği 1932 yılında beri. Somoza rejimi, Nikaragua halkını boyunduruğu altında eziyordu. Ülkeyi neokolonializmin kölesi, tekellerin ve oligarşik çevrelerin bir sömürü alanı haline getirdi. Politik açıdan rejimin prestiji kalmamıştı ve yasal olarak da tüm etkinliğini kaybetmişti. Amerikan emperyalizminin desteğine rağmen, Sandinist halk güçleri bu kanlı rejimi verdikleri uzun gerilla savaşımı sonucunda yıkacaklardır.

SAVAŞ YOLU: — Geçen yıl sonunda, tüm antidiktatör güçlerin askersel ve politik olarak birleşmesi gerçekleşti. Bu birliğin politik platformu hakkında bilgi verir misiniz?

FELİX DIXON: — Diktatörlüğe karşı olan tüm güçlerin birleştirilmesi için, Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi **HALK BİRLİK HAREKETİ** örgütünü oluşturdu. Halk Birlik hareketi içindeki tüm devrimci ve ilerici güçlerin benimsedikleri ve tüm varlıklarıyla uğruna sa-

yaşıkları stratejik çizgi, diktatöre karşı uzun erimli halk savaşı stratejisidir. Bu savaş, tüm ulus ölçüsünde bir ayaklanmaya ve diktatörün yıkılmasına yol açacak bir saldırıya dönüşmektedir. Böylece, «yeniden kurtuluş için demokratik halk hükümetinin» yolu açılacaktır. Demokratik halk hükümeti, devrimci bir program etrafında şimdiden kuruldu. Program, işçi haklarını öne alan, antikapitalist karakterde bir ulusal ve toplumsal kurtuluş programı. Hükümet içinde Nikaragua'yı günümüzdeki bağımlılık durumundan kurtarmak için savaşan politik güçlerin bağlaşıklığı yan sıyor. Yeni hükümet bir genel af çıkaracak ve yurt dışına göçmek zorunda kalmış olan tüm ilerici, demokrat güçlerin dönmesini sağlayacak. Baskı yasaları kaldırılacaktır. Tüm temel hak ve özgürlükler, düşünce özgürlüğü basın özgürlüğü gerçekleştirilecek. Politik, sendikal, işçi, köylü, gençlik, öğrenci, kültür ve spor örgütleri serbest olacak, din özgürlüğü, çalışma ve seyahat özgürlüğü sağlanacak.

Ekonomik olarak, yeniden kurtuluş hükümeti Somoza ailesinin elindeki tekellerin mülküne el koyacak. Doğal kaynaklar kamulaştırılacak ve devlet mülkü olacak, tüm ulaşım devlet elinde merkezleştirilecek. Yaşamsal önemi olan malların fiyatları yönlendirilecek. Tüm ülke ekonomisinin özel ve devlet sektörleriyle birlikte koordine edilmesi için ulusal ekonomik plân gerçekleştirilecek.

Parasal konuda: Tüm vergiler özellikle gıda maddeleri, eğitim, spor, sağlık hizmetleriyle ilgili alanlardaki vergiler yeniden ele alınacak. Yabancı ülkelere olan borçlar gözden geçirilecek. Banka sistemi kamulaştırılacak. Tüm ülkelerle ideolojik tutumlarından bağımsız olarak, karşılıklı çıkar koşulları üzerinde ilişkiler kurulacak.

SAVAŞ YOLU: — Sandinist hareketin, Nikaragua halkının savaşımı, hangi aşamadadır? Önündeki perspektifler nelerdir?

FELİX DİXON: — Bu yıl başından beri, diktatörlük rejimine karşı ülke çapında bir büyük saldırıya geçildi. Sandinistler sürekli olarak ilerliyorlar. 25'ten fazla kasabayı ve 3 büyük kenti ele geçirdiler. Başkent Managua için son iki haftadan beri kanlı savaşlar veriliyor. Managua tümüyle Sandinist güçlerce sarılmış durumda. Sandinistlerin elinde füzeler ve hava gücü var. Somoza, karargâhında bir «sığınağa» sığınmış durumda. Diktatör, Managua'daki güçlerini arttırırken, Sandinistler ülkenin kuzey ve güneyinde saldırılarını yükseltiyor, kurtarılan bölgelerin alanını genişletiyor, buralarda halkın çıkarlarını korumak için Devrimci Halk Komiteleri kuruyorlar.

Diktatörün «Milli Muhafızlarından» çok sayıda kimse kaçıyor, ya da Sandinistlere katılıyor. Somoza'ya karşı savaş içinde yerini alıyor. Diktatör, ABD'li, Vietnam'dan kaçmış, Güney Koreli yüzlerce paralı asker getirtti. ABD Nikaragua'daki duruma kendi çıkarına uygun politik bir çözüm bulmak için çırpınıyor. Amerika Devletleri Örgütü'nü bunun için olağanüstü bir toplantıya çağırdı, askersel müdahale yolları aradı. Bu girişim sonuç vermedi. Fakat emperyalistler Nikaragua'ya askersel müdahale fikrinden vazgeçmiş değiller. Sandinistler yönetimindeki devrimci bir hükümetin ülkeyi ele geçirmesi korkusu uykularını kaçırıyor. Bu gerçekleşmeden Somoza'nın yerine ABD Dışişleri Bakanı Cirus Vance'nin «Geçiş Hükümeti» dediği «çözüm yolu»nu geçirmeye çabalıyorlar.

Bugünün Amerika kıtası dünküne benzemiyor. Lâtin Amerika ülkeleri ABD'nin askersel saldırı önerilerini reddetti. Buna karşın ABD Harb Sekreterliği, Nikaragua'da doğrudan doğruya Küba askerlerinin bulunmadığını kabul etmekle birlikte, «Küba'nın Sandinistlere yardım ettiği» gerekçesiyle askersel bir saldırıyı önermeye devam ediyor.

Kuşkusuz ABD'ni son derece korkutan bir sorun da, Sandinist'lerin yaklaşan utkusunun Nikaragua ile sınırı olan Guatemala, Honduras ve Salvador'da da savaş veren yurtseverlere, devrimcilere vereceği güç.

Fakat ABD'nin askersel bir çıkartma yapması ancak devrimci süreci hızlandırır. Yalnız Nikaragua'da değil, tüm Orta Amerika bölgesinde. Unutulmamalı ki, Sandinist Demokratik Hükümeti kurulmuştur, uluslararası yasal bir varlık haline gelmektedir. ABD gemilerinin ülkeye müdahalesi, doğrudan doğruya demokratik hükümetin yönetimindeki bağımsız Nikaragua devletine karşı bir saldırı demek olacaktır. Öte yandan demokratik hükümet, demokratik kazanımları savunmak için dost ülkelerden, hükümeti tanıyan ülkelerden uluslararası yasalara uygun biçimde yardım isteyebilecektir. ABD gemileri Nikaragua'ya saldırırlarsa, bu onların Sandinistler karşısın da 1920'lerde uğradıkları yenilginin tekrarı olacaktır.

Diktatör Somoza, Amerika Devletleri Örgütü'nün «çekilme» önerisini reddetti. Managua'yı, başkenti bombardıman etti, binlerce sivili öldürdü. Eli kanlı diktatör «Nikaragua'nın ciddi bir komünist tehdit karşısında bulunduğunu» bu nedenle tıpkı babası gibi kendisinin de «Ülkede barışı korumak için hiçbir şeyden çekinmeyeceğini, hatta tüm Nikaragua'lıları bile bu uğurda öldürme ye hazır olduğunu» belirtiyor.

Bugünlerde Kosta Rika'da toplanan Meksika, Kosta Rika, Panama, Ekvador, Granada ve Brezilya ülkeleri tüm Amerika Devletleri Örgütü üyesi devletleri diktatörlük rejimi ile diplomatik ilişkilerini kesmeye, Somoza rejimini izolasyona itmeye çağırdılar. Lâtin Amerika ülkelerinin bu kararı, kanlı Somoza rejimini mahkum etmiştir. Lâtin Amerika'daki faşist diktatörlükler ise Somoza'ya satılık askerler gönderiyorlar. Örneğin Sandinistlerin ele geçirdikleri Guatemalalı bir albay sorgusunda buraya ken disini CONDECA (Orta Amerika Savunma Konseyi)'nin gönderdiğini açıkladı. Aynı anda Panama'dan gazete haberleri, ABD filosunun Nikaragua'nın Atlantik kıyısına yanaşmış olduğunu, ABD'nin işgali altında olan Panama kanal bölgesindeki ABD Güney kumanda merkezinden emir beklediklerini yazıyor.

Sandinistlerin belgisi «YA ZAFER, YA ÖLÜM». Nikaragua halkı, uluslararası dayanışmanın da yardımıyla, diktatörlük rejimini mutlaka yıkacaktır. Sözlerimi bitirmeden Orta Amerika'nın komünistleri, yurtseverleri, tüm devrimcilerinin ateşli savaş selâmlarını gazeteniz «Savaş Yolu»na iletmek isterim. Uğrunda yiğitçe savaş verdiğiniz davanız mutlaka başarıya ulaşacaktır.

Somoza'yı deviren Halk savaşçıları bir çatışmadan dönüyor.

Nikaragualı komünistlerin örgütü

Nikaragua sosyalist Partisi'ni tanıyalım

GÜNLÜK basında, Nikaragualı komünistlerin, Nikaragua'daki süreci nasıl değerlendir diklerine ilişkin yazı ve yorumlar yayınlanıyor. Nikaragualı komünistlerin örgütü olan Nikaragua Sosyalist Partisi'ni tanıtıyoruz.

Nikaragua Sosyalist Partisi (NSP) 1939 yılında kuruldu. O dönemden bu yana illegal olarak çalıştı.

NSP belgelerinde ülkenin bağımsızlığının göstermelik olduğu, gerçek bağımsızlığın emperyalizme sığınan yarı-feodal yarı sömürge rejime son vermeden sağlanamayacağı belirtiliyor.

NSP, 1973 yılında toplanan 10. kongresinde halen yürürlükte olan yeni programını onayladı. Ülkedeki ekonomik ve politik durumu yorumlandığı programda, Nikaragua'daki ABD egemenliğine, yerli oligarşiye son vermek ve ülkeyi gerçek bağımsızlığa kavuşturmak yakın hedef olarak benimseniyor.

NSP'ye göre, bu amaç, demokratik, antiemperyalist bir tarım devrimi sonucu elde edilebilir. Bu amaca yönelik görevleri ise yurtsever bir halk hükümeti gerçekleştirebilir. Bu hükümet demokratik ve antifeodal dönüşümler aracılığıyla, yolu sosyalizme açacaktır.

NSP programında, bu amaçlar doğrultusunda tüm savaşım biçimlerine, gerektiği zaman barışçıl yöntemlere, gerektiğinde de devrimci şiddete başvurmanın zorunluluğu üzerinde de duruluyor.

NSP'nin 1973 yılında onaylanan programında, Somoza diktatörlüğünün devrilmesinin, ülkede demokratik bir düzenin kurulmasının ve ulusal kurtuluşun sağlanmasının silahlı savaş aracılığıyla gerçekleşeceği kaydediliyor.

NSP, bu silahlı savaşın, en geniş halk yığınlarının katıldıkları ülkedeki tüm yurtseverlerin yer aldıkları bir cephe hareketi aracılığıyla yürütüleceği de özellikle belirtiliyor. NSP kitlelerle ilişkileri güçlendirmeyi, yığın bağlarını sıcak tutmayı en baştan ana görev olarak koymuş, demokratik bir mu halefet cephesinin örülmesi için pek çok girişimde bulunmuştur.

NSP'nin, Nikaragua'da işçiler, sendikalar ve gençler arasında olduğu kadar köylüler arasında da saygınlığı vardır. Nikaragua Genel İşçi Konfederasyonu, NSP'nin çizdiği yolda savaşım vermektedir.

Parti, 1967 yılında Nikaragua Köylü ve Tarım İşçileri Konfederasyonunu kurmuştur.

NSP, Marksizm-Leninizmi ardıcıl olarak savunan, uluslararası komünist hareketin saflarındaki birliğin pekişmesi için savaşım veren bir parti olarak tanınmaktadır. Çeşitli yayın organları bulunan NSP, bugün kazanılan zaferde önemli etkinlik göstermiştir. Şimdi, demokratik dönüşümlerin yaşama geçirilmesi ve yolun sosyalizme açılması için vargücüyle çalışmaktadır. NSP Genel Sekreteri......... .... son yaptığı açıklamada bugün için Sandinist Cephe hareketini ve geçici hükümeti desteklediklerini bildirmiştir.

MHP faşist bir parti olduğunu her yerde halklardan gizlemek, bunun için de yalana sarılmak zorundadır

FAŞİZMİN DEMOGOJİSİ MHP'NİN YUTTURMACALARI

«İşçi fabrikaya ortak», «Madenlerimizi devletleştireceğiz», «Bankalar millileştirilmelidir», «Bizi ezen beynelmilel kapitalizme, esir etmek isteyen emperyalizme karşı kanımızın son damlasına kadar mücadele edeceğiz», «Montaj sanayiine son» «Köylüyü insanca yaşama düzeyine sokacağız».. Bunlar MHP'nin ve MHP militanlarının çeşitli dönemlerde kullandıkları belgilerin bazıları. Şunlar da, MHP Genel Başkanı Türkeş'in çeşitli yazı ve konuşmalarından derlenmiş bazı küçük bölümler:

«Ne kapitalizm ve liberalizm, ne de komünizm, Türkiye için geçerli olamaz».. «Bir tarafta toprağı seyreden tok insanlar, öte yanda toprağı yoğuran aç insanlar» «Bir tarafta yılda milyarları aşan içki masraflarından yükselen kahkahalar, öte yanda bir damla su için sabahtan akşama kadar nöbet bekleyen susuzluktan çoraklaşmış köyler». «Bir tarafta altı yaşından itibaren sorumluluk yüklenen ve fabrikalarda motorun gürültüsünü, tarlalarda güneşin hareketini bölüşerek sosyal adaletin tatbikatını veren vatan çocukları, öte yandan yüksek apartmanların gölgesinde ve sıcak odalarında sosyal adalet nutukları hazırlayan adaletsiz, şuursuz, ruhsuz bir topluluk». «Kapitalizm, milli toplum içinde sadece kapitalistleri, yani PATRONLARI koruyan bir sistemdir. Kapitalist sistem mahiyeti ve işleyişi itibariyle ekonomik hayatı kapitalistin tekeline bıraktığı için, bu sistemde zengin daha zengin, fakir daha fakir olur. Kapitalizmde, ekonomik faaliyet birkaç patronun emrindedir. Üretim araçlarının mülkiyeti bir avuç patronun elindedir...» «9 IŞIK DOKTRİNİ PATRONLAR DÜZENİ OLAN KAPİTALİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞIDIR» «Bizim doktrinimizde üretim araçları işçinin köylünün esnafın, memurun tasarrufu ile yapıldığı için bu fabrikalara, bu makinelere tasarrufu nisbetinde işçi, köylü, esnaf, memur sahip olacaktır... Her kes mesut ve hür yaşayacaktır... bankaları, dış ticareti, milli üretim birliklerinin kontroluna vereceğiz. Milletimizin ve milli savunmamızın gözbebeği olan yeraltı servetlerini, madenlerimizi devletleştireceğiz...» Ve nihayet **«Dokuz Işık, nasıl kapitalizmi, marksist sosyalizmi reddediyorsa, nasyonal sosyalizmi ve faşizmi de reddeder... Dokuz ışıkçılığın nasyonal sosyalizmle hiçbir ortak yönü yoktur... Düşmanlarımız, «Milliyetçi Toplumculuğu» bile aleyhimizde gösterdiler. Bizi «Nasyonal Sosyalistlik'le suçladılar. Bunlar yalandır...»**

İşte yüzlercesi arasından seçilmiş ve faşist demagojiyi bütün çıplaklığıyla sergileyen birkaç örnek.

Hitler, 1930'lar Almanya'sında adım adım iktidara yürürken, bugün Türkiye'de MHP'nin kullandığı belgilere bazan tıpatıp benzeyen belgiler kullanıyor, miting meydanlarında ve yazılarında, Türkeş'in yazı ve konuşmalarında rastlanan üslup, vaad ve sözlerin çok benzerlerini vurguyla tekrarlıyordu Halka refah, işçiye sosyal güvenlik ve fabrikalara ortaklık, köylüye toprak reformu vaadediyordu. Yine Hitler, özellikle iktidara gelene kadar, ilk gelişme dönemlerinde, kapitalizme karşı çok sert belgiler kullanmakla, işçilere antikapitalist nutuklar atmakla ünlüydü. Ama Almanya'da Nasyonal Sosyalizmin iktidar olması ancak kapitalist parababalarına, emperyalist tekellere dayanarak, onların desteğiyle mümkün oldu.

MHP NEDEN YALAN SÖYLEMEK ZORUNDA?

Faşizm, özellikle belli bir kitle tabanına dayanmak istediği yer ve durumlarda, geniş orta sınıfların ve gayri memnun emekçi yığınların tepkilerini, protestolarını okşamak, düzene olan eleştirilerini yönlendirmek ve yığınların istemlerinin hiç değilse bir bölümüne sahip çıkar görünmek zorundadır. Çünkü yığınların belli bir uyanış ve bilinçlenme sürecine girdikleri, toplumsal eleştirinin ve huzursuzluğun yükseldiği, düzenden memnuniyetsizliğin kabardığı durumlarda, yığınlara, sağ'dan veya sadece kof maneviyatçı nutuklarla, vatan-millet edebiyatıyla yaklaşmak ve onları sürüklemek olanak dışıdır. Faşist propaganda, manevi değerleri, burjuva propaganda ve düzeninin dayattığı ve beyinlerini yıkadığı milliyetçilik, şovenizm gibi yargılar, şan, yücelik, tarihsel köken, büyüklük gibi kavramları sonuna kadar kullanır. Böylelikle umutsuz, yarınlara güvensiz, kendilerini aşağılanmış hisseden geniş ve bilinçsiz yığınların belli bir ihtiyacına psikolojik açıdan cevap verir. Ama, bunun yetersiz kaldığı ve mutlaka ekonomik ve toplumsal alanda vaadlerle, tümü yalana ve kandırmacaya dayalı «düzen değiştirme» belgileriyle birlikte kullanılması gerektiği, faşist demagojinin ve faşist propagandanın başlıca ilkelerindendir.

MHP bu genel kuralın dışında kalmamaktadır. Emekçi yığınların sömürü düzenine karşı uyandıkları, ekonomik. demokratik istemlerle ortaya çıktıkları 1970'ler Türkiyesinde, sadece «Ey Türk, titre ve kendine dön», ya da «Türkler en yüce millettir», «En büyük biziz» vs. türünden ajitasyon ve moral öğeleriyle, MHP'nin kendisine hedef olarak koyduğu «İktidar»a varmak olanaklı değildir. Nitekim, MHP'nin ne yapıp iktidar olmak için faşist darbe tezgâhları yanında olanaklar ölçüsünde yığın tabanı ve oy edinmeye de önem vermeye başladığı 1970'lerden bu yana, faşist demagojinin ağırlığının birinci tür «manevi ve psikolojik» etki sağlayıcı öğelerden, ekonomik-toplumsal temalara kaydığı açıkça gözlenmektedir.

Faşizm Türkiye'de de yalan söylemek zorundadır. Çünkü çirkin, kanlı ve kirli yüzünü yığınlara olduğu gibi gösteremez. Çünkü **«Ben tekelci sermayenin en gerici, en şoven, en kanlı kesimlerinin desteğine sahibim. Onların düzenini yaşatmak için, el altında bir alternatif olarak bulunduruluyorum. Emperyalizme ve emperyalizmin gizli servisleri ile eleleyim»** diyemez. Yine, Türkiye'de faşizm, bugün, açık açık faşist olduğunu Nasyonal sosyalist olduğunu bile belirtemez. Çünkü yığınlar faşizm ve Naziliği dünyadaki klasik örneklerini İkinci dünya savaşı öncesinden bu yana görmüşler, çirkin ve kanlı yüzünü tanımışlardır. Bu konuda, bazı faşist ideologlar, MHP ideologları işi oy hesabı olarak görmeyen bazı safkan faşistlerle daha taktikçi olan ve çeşitli hesaplar yapan Türkeş arasında bazı terim ve üslup farklılıklarının bulunduğu bir gerçektir. İki küçük örnek verilecek olursa, bir zamanların MHP ideologlarından Mürşit Altaylı takma adıyla yazan Mehmet Özsoy ve Kurt Karaca takma adıyla yazan Doçent Fikret Esen Nasyonal Sosyalizm terimini kullanmaktan hiç çekinmemekte ve Nasyonal sosyalizme MHP'nin doktrini olarak övgüler düzmektedirler. Buna karşılık Türkeş, birçok yazı ve konuşmasında, yukarıdaki örneklerde de görüldüğü gibi, en belirgin demagoji örneklerini vererek Nasyonal sosyalist faşist olduklarını kesinlikle reddetmektedir. Ama, yine aynı Türkeş, kendi ağzıyla tuzağa düşmekte ve **«Düşmanlarımız Milliyetçi Toplumculuğu bile aleyhimize gösterdiler. Bizi Nasyonal Sosyalistlikle suçladılar»** demektedir. Nasyonal sosyalizm adlandırmasını reddeden Türkeş «Milliyetçi Toplumcu» adını benimsiyor ve sürekli kullanıyor. Oysa «Nasyonal Sosyalist», «Milliyetci toplumcu»nun İngilizce veya Fransızcasından ibaret değil mi? Hem de harfi harfine. Ama halkımız nasıl olsa dil bilmez! Halka, yalanın bu kadar kabası bile yutturulabilir MHP elebaşlarına göre!.

MHP'NİN DEMAGOJİSİNE BELİRGİN BİRKAÇ ÖRNEK

MHP'nin, yığınları kandırmak, yoksul Anadolu gençleri yön arayan çocuk yaşta gençler arasından cinayet şebekelerine «militan» devşirmek, işçiler arasında «oba»lar kurup fabrikaları terörle ele geçirmek, kırsal kesimlerde, yoksul ve küçük üretici köylüden olabildiğince oy almak için kullandığı en belirgin bazı demagojilerin gerçekte ne anlama geldiğini sergilemeye çalışalım.

«İşçi fabrikaya ortak» demagojisi ve buna bağlı olarak, çok sık kullanılan işçinin, esnafın, memurun, köylünün tasarrufu ile yapılan fabrikalar, iş yerlerine üretim araçlarına, tasarrufları nispetinde işçinin, köylünün, esnafın, memurun sahip olacağı «vaadi, ilk bakışta görüldüğü gibi en geniş yığınlara «mülkiyet» ve «üretim araçlarına sahip olma hakkı vaadidir. Böylece, yine kendi deyimleriyle herkes mesut ve müreffeh yaşayacaktır.

«İŞÇİ FABRİKAYA ORTAK» DEMAGOJİSİ

MHP programı, 9 Işık ve Türkeş'in çeşitli yazıları okunacak olursa, hemen ortaya çıkan şudur: Faşizmin ekonomisi, kaynak sağlamak için hepsi geniş emekçi yığınları soyup soğana çevirmeye yönelik önlemler peşinde koşarken, «cebri tasarruf»u, yani kişilerden, zora dayanarak bir pay aktarma'yı öne almaktadır. Türkeş, 9 Işık kitabının genişletilmiş basımının **«İktisadi yapının Millileştirilmesi»** bölümünde bunu şöyle anlatmaktadır: **«Kalkınma iki hareketten ibarettir. Birincisi tasarruf, ikincisi yatırımdır... Şu halde önce tasarruf edeceğiz, sonra da bu tasarruflarımızı yatırım malları sanayiine, fabrika yapan fabrikalara yatıracağız... Zorunlu tasarruf ve yatırım sandıkları kurulacaktır.... Bugün Türkiye'de sanayi, ticaret ve hizmet sektöründe üç milyon işçi vardır... Bir kanunla her işçiden ayda yüzde on tasarruf yaptırırsak, üç milyon işçiden yaklaşık yılda onikimilyar lira sağlamış oluruz.. Unutmayalım kalkınma milli fedakârlık ister... Aynı teşkilatı köylü, esnaf, memur, işveren, serbest meslek sahipleri için de kuracağız...» «Dokuz ışıkçı düzende, bu üretim araçları köylünün, esnafın, memurun tasarrufu ile yapıldığından, bu fabrikalara bu makinelere tasarrufları nisbestinde işçi köylü esnaf, memur sahip olacaktır..** (s. 303)

Türkeş hiçbir yazısında, bu tasarruflar için **«cebri»** yani **«zora dayanan»** terimini kullanmaz. Bunun yerine, yığınları ürkütmemek için «zorunlu» terimini kullanır. Ama MHP ideologları çok çeşitli yazılarında «cebri tasarruf»u uzun uzun anlat-

mışlar, demokrasi içinde kalkınılamayacağını, cebri tasarrufun zorunlu olduğunu söylemişlerdir. Bir küçük örnek: Mürşit Altaylı şöyle yazıyor: **«5000 senelik mazisi olan asil Türk milletine düşen vazife, her ne bahasına olursa olsun cebri tasarrufun bütün meşakkatlerine tahammül ederek Türk kapital stokunu tamamlamak ve şehit ecdadının kanlı kefenleri önünde ceddine layık bir torun olduğunu ispat etmektir».** Öztürkçesi, emekçi yığınlar, yoksul halk bu kez de cebri tasarruf diye soyulacaktır. Peki tepki göstermeyecek mi? Bunun da ilacı var. Altaylı açık açık şöyle yazıyor: **«Cebri tasarrufun halktan rey bekleyen çok partili demokrasilerde tatbiki imkansızdır. Cebri tasarruf metodunu tatbik edebilmek için MUHAKKAK SURETTE TEK PARTİLİ DİKTA SİSTEMİNE gitmeye mecburdurlar.**

İşte **«işçi fabrikaya ortak»** sözde belgisinin ardındaki gerçek, bu **cebri tasarruf** ve işçilerin ücretlerinden yapılacak yeni ve zorunlu kesintilerdir. İşçi böylece sözde fabrikanın ortağı sayılacaktır ama, bu ortaklığın ona nasıl bir yarar sağlayacağı veya yönetimde nasıl bir ortaklık olabileceği gibi konulara MHP'nin hiçbir belgesinde tek bir satırcıkla da olsa rastlanmaz. Bu demagojinin ardındaki amaç halkı soyup soğana çevirmektir çünkü...

KAPİTALİST DÜZENE KARŞI ÇIKAR GÖRÜNMEK...

MHP'nin belirgin bir demagoji örneği de kapitalizme ve patronlara karşı çıkar görünmektir. MHP Sözde kapitalizmi reddeder. Bunu geniş emekçi yığınların kapitalist sömürüye karşı duydukları tepkiyi sömürmek için yapar. Ama aynı MHP'nin bugün tekellerle, kapitalistlerle, en kodaman patronlar, hatta Mafya başları ile nasıl içli dışlı olduğunun kanıtları ortaya serilmiş olduğu gibi, aynı zamanda da sermayeye karşı en küçük bir çıkışta MHP elebaşlarının «mülkiyet hakkına, özgürlüklere dokunuluyor» diye yeri göğü inlettikleri bilinmeyen bir olay değildir. Yine kapitalizme sözde karşı çıkan MHP «Mülkiyet eşittir hürriyet» der. Mülkiyet hakkının kutsallığını savunur. Ve pek çok yerde tekrarlandığı gibi **«Milliyetçi hareket emek-sermaye barışına inanır. Sermayeyi toplumun vazgeçilmez unsuru sayar».** Sermaye yani kapital böyle baş tacı edildikten sonra kapitalizme karşı olunduğunun söylenmesi küçük çocukları kandırmaya yönelik değildir de nedir?

YOKSUL KÖYLÜ VE TOPRAK REFORMUNDAN YANA GÖRÜNMEK

MHP'nin son seçimlerde aldığı oyların ve militan gücünün önemli bölümünün kırsal kesimlerden, zengin köylü, ağa nüfuzu altındaki köylü kesimlerinden geldiği unutulmazsa, MHP'nin demagojisinde köylülüğün yeri hemen anlaşılır. MHP belgeleri ve yetkili ağızları, sürekli olarak köylünün kalkındırılması toprak ve tarım reformu yapılması gerektiğini vurgularlar. «Köycülük» Dokuz Işığın baş maddelerinden biridir. MHP köylüye, toprak, her türlü altyapı tesis ve hizmetinin olacağı tarım kentleri, tefecinin, aracının elinden kurtuluş vaadeder. Ancak, biraz incelendiğinde, MHP'nin topraksız köylüyü topraklandırmayı düşünmediği, büyük toprak mülkiyetine dokunmaya ise hiç niyeti olmadığı hemen görülür. 9 Işık'ın genişletilmiş 5. baskısının Köycülük bölümünde (s: 515-552) defalarca, toprak reformunun ve toprak dağıtılmasının esas sorun olmadığı görüşüne rastlanır. Örnek: **«Bugün Türkiye'nin problemi büyük toprakların, büyük mülk sahiplerinin var oluşundan ziyade, toprakların gayri iktisadi işletmeciliğe yol açacak şekilde parçalanmış, bölünmüş olmasıdır. Yıllardan beri yurdumuzda toprak reformu sözleri söylenmiştir. Bunu daha ziyade komünistler istismar etmeye çalışmışlardır. Bir ağalık edebiyatı ileri sürerek, toprakların toprak ağalarının elinde bulunduğunu ileri sürerek, devamlı toprak reformu istismarı yapmışlardır.»** (s: 521).

Daha önce de değinildiği gibi toprak ve köylülükle ilgili vaadler Almanya'da Nazi partisinin programının da en önemli maddeleri arasında yer almaktaydı. (17. madde). Ama beş yıllık Nazi iktidarından sonra, 1938'de Almanya'da toprak düzeni gerçek bir karmaşa ve yoksul köylü yığınları için gerçek bir cehennemdi. Junkes'lerin (büyük toprak sahipleri) mülkiyetinin ise kılına bile dokunulmamıştı.

Kısaca MHP'nin köycülüğü bir yandan tarımdan sanayie cebri fon aktarımı diğer yandan köylünün bir çeşit serf olarak toprağa bağlanmasını öngörür. Bunun dışındaki tüm sözler bu gerçeği maskelemeye yönelik demagojiden ibarettir.

VE DİĞERLERİ

Madenlerin devletleştirilmesi, bankaların millileştirilmesi, vs. türünden, somut olay olunca nasıl yan çizdi bu düzene karşı geniş yığınlarca benimsenmiş istemleri dile getirirken, MHP hep aynı yalan ve demagoji ağının batağındadır. Bu bataktan kurtulamaz, çünkü o tekelci sermaye düzeninin ürünü, tekelci sermayenin en gerici, en şoven, en kanlı kesimlerinin, yükselen işçi sınıfı ve halk hareketini bastırma, kendi bunalımına çözüm arama alternatifidir. Durum böyle olunca, yığınları kandırmak için hangi demagojiye başvurursa vursun, bir noktada çirkin yüzünün ortaya çıkması kaçınılmazdır.

MHP'nin Başbuğu Türkeş'in «biz faşist değiliz» dediği oluyor. Ama ne çare başvurdukları demagoji, ana çizgileri, ana temaları ve tüm içeriği ve biçimi ile Nasyonal sosyalizmin ve faşizmin demagojisinin klasik örneklerinden kıl payı sapmıyor. Sapamaz da, çünkü faşizm halkların düşmanı olduğunu, her yerde halklardan gizlemek, bunun içinde yalana sarılmak zorundadır.

Oportünizm üzerine sorular—yanıtlar

● OPORTÜNİZMİN HANGİ TÜRÜ MARKSİZM - LENİNİZME DAHA FAZLA DÜŞMANDIR?

— İster sağ ister «sol» olsun oportünizmin her türü bir diğeri kadar Mark sizm-Leninizme düşmandır. Çünkü bur juva ideolojisi ile işçi sınıfının ideolojisi arasında bir üçüncü ideoloji olamaz. Ya proletaryanın ideolojisinin yanında ya da onun karşısında olmak sözkonusudur.

● AMA BELLİ BİR TARİHSEL ANDA HANGİ SAPMANIN DAHA TEHLİKELİ OLDUĞU SORUSU SORULABİLİR. BİLİNDİĞİ GİBİ TKP MK POLİTİK BÜROSUNUN 3 HAZİRAN AÇIKLAMASINDA BÖYLE BİR SORU SORULMUŞ, YANITLANMIŞTI. TKP'YE GÖRE BAŞ TEHLİKEYİ SAĞ OPORTÜNİZM OLUŞTURUYOR. BU NE DEMEKTİR?

— Birincisi, uluslararası işçi hareketinde asıl tehlikeli bölünme yaratanlar sağ oportünistlerdir. Maoculuk, geçirdiği evrim sonunda «sol» oportünist bir akım olmaktan çıkmış, düpedüz karşı devrimci bir akım olmuştur. Sosyalist Enternasyonal aracılığıyla ülkemize sürekli bir sosyal reformculuk taşıma girişimi sürüyor. «Avrupa Komünizmi» denen bir akım şurada burada savunuluyor. İkincisi, sağ oportünizm, halkımızın köklü ulusal demokratik istemlerinin gerçekleşmesini ve antifaşist savaşı, erki ele geçirme savaşından koparıyor. Oysa günümüzde milyonlarca emekçi zaten burjuvazinin yarattığı reformist güçlerin etkisi altında erki ele geçirmenin zorunluluğunu henüz kavramaktan uzak bulunuyor. Kaldı ki ülkemizde bunalım derinleşiyor ve memleket yığınsal patlamaların eşiğinde duruyor. Buna karşılık sağ oportünizm devrimci durumun hızla oluşması ve olgunlaşması olasılığını bir yana bırakıyor. Bununla hem işçi sınıfını, devrimci güçleri hazırsızlığa itiyor hem de devrimci süreci hızlandırma görevini baltalıyor. Üçüncüsü, partinin tarihi asıl olarak Marksizm-Leninizmle sağcı opotünizm arasındaki savaşımla beliriyor.

● BİLİNDİĞİ GİBİ OPORTÜNİZMİN HER TÜRÜ AYNI DERECEDE MARKSİZM - LENİNİZME DÜŞMANDIR. AMA BUNLADAN BİRİSİ BELİRLİ NEDENLERLE DİĞERİNDEN DAHA TEHLİKELİ OLABİLİR. TKP'YE GÖRE BAŞ TEHLİKELİ SAPMA SAĞCI OPORTÜNİZMDİR. ACABA BU SAPTAMA, «SOL» OPORTÜNİZME KARŞI SAVAŞI KÜÇÜMSEME SONUCUNU DOĞURUR MU?

— Kesinlikle hayır. Birincisi, «sol» oportünizme karşı savaşı her küçümseme, gerçekte sağ oportünizme karşı savaşı zayıflatır. Bunun tersi de doğrudur. İkincisi, hele günümüzde özellikle devrimci olanakları kullanabilmek için eylem birliği taktiğinin başarıyla uygulanmasının gerektiği bugünkü koşullarda buna karşı koyan «sol» sekter görüşlerle savaş yalnız zorunlu değil ivedi bir görevdir. Çünkü sağ opotünizm devrimci olanakları küçümserken «sol» oportünizm tehlikeleri, engelleri, küçümsüyor. Halkımızın karşısına çıkan tehlikelerle daha bugünden başarıyla savaşılmazsa, başarılı savaş için gereken en geniş güçlerin eylem birliği sağlanmazsa devrimci olanakların kullanılması yalnız boş bir sözden başka anlama gelmez. Demek ki sağcı oportünizmin devrimci perspektiften yoksun olmasıyla «sol»cu oportünizmin devrimci lafazanlığı aynı kapıya çıkıyor. Her ikisi de halkımızın elindeki devrimci olanakların kullanılmasının önüne engel olarak dikiliyor. Üçüncüsü, sol oportünizme karşı savaş ivedidir çünkü bu yöndeki görüşleri savunan kimileri, geçmişte TKP'nin konumlarını savunduğunu söyleyen kimi yayınlardan, üstelik partinin belgelerini kendisine kalkan edinerek TKP'nin Marksçı-Leninci birliğine karşı saldırıya geçmiştir. Evet, sağ oportünizm baş tehlikedir. Ama «sol» oportünizmi ideolojik, politik alanlarda yenilgiye uğratmak de ivedi, ertelenmez bir görevdir.

BİR BROŞÜR ÜZERİNE

«Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye» adlı broşürün genişletilmiş baskıları çıktı. Önsözünde belirtildiği gibi bu baskılar «Yeni yanlar» taşıyor. Özellikle vardığı politik sonuçlar üstünde durmak zorunluk oluyor.

Yazar savunduğu kimi görüşlerle TKP'nin politikasını yansıtır yönde bir izlenim yaratıyor. TKP adına görüş bildirir bir üslup kullanması, TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın adının sürekli geçirilmesi bu izlenimi güçlendiriyor. Öte yandan kimi sosyalist çevreler de «zayıf halka», «devrimci durum», «barikata çıkmak», «savaş komiteleri» gibi kavramlarla söz konusu broşürü anımsatmak, onu TKP'nin yayınıymış gibi göstermek için uğraşıyorlar. Gerici burjuva basını ve Maocu basın da aynı çarpıtmayı yapıyor.

Türkiye Komünist Partisi'nin politikası, Konferans, Plenum kararlarıyla, Merkez Komitesi belgeleriyle, yazılı - sözlü merkez yayınlarıyla belirlenmiş, halkımıza duyurulmuştur. Yazar bu belgelerden, yayınlardan, TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın konuşmalarından işine geldiği gibi bölümler seçiyor. Bunları kendi görüşlerine kalkan ediyor, içeriklerini çarpıtıyor.

Yazar, günümüzde bunalımın derinleşmesiyle artan faşizm tehlikesine karşı savaşın önemini küçümsüyor. Güçler dengesini çok yönlü olarak, özenle incelemiyor. TKP programının cephe - bağlaşıklık ilkesinin gereklerini, ulusal demokratik güçlerin birliği politikasını atlıyor. Yığınsal eylem birliği örgütleri olan «can güvenliği komiteleri»ni amacından saptırmaya, silahlı ayaklanmanın örgütleri yönünde bir anlam vermeye çalışıyor. «... ayaklanma ve devrim, burjuva devletinin yerle bir edilmesi ve diktatörlük sorunlarının bugün çeşitli yönleriyle pratik sorunlar olduğunu» ileri sürüyor.

Broşür vardığı sonuçlarla, yaptığı önerilerle TKP'nin eylemlerine, hareket birliğine temel oluşturan politikasına ters düşüyor. Partinin Leninci politikasını bugünkü koşullarda serüvenciliğe götürecek bir biçimde çarpıtıyor.

Sonra, uluslararası komünist hareketin sorunlarına sorumsuzca, günümüz koşullarında kardeş komünist partilerin birliğine hizmet etmeyen bir yanaşımla değiniyor. TKP'nin bu konudaki ilkesel tutumunu çarpıtıyor.

TKP MK Politik Bürosu'nun Açıklama'sı sağ ve «sol» yanlış görüşleri eleştirmenin, «parti politikasını çarpıtan» yanlış tutumlarla savaşmanın zorunluğunu belirtiyor. Marksizm-Leninizm ilkelerinin temelinde, parti kararlarının ışığında ideolojik çalışmayı her alanda geliştirmenin önemini vurguluyor.

(Atılım, 1 Temmuz 1979)

Baskılar ve terör halk yığınlarının savaşını engelleyemez

FAŞİST partinin ve yan örgütlerinin elebaşıları gitgide köşeye sıkışırken yurdun çeşitli bölgelerinde faşist komandolar terör saçmaya devam ediyorlar.

İSTANBUL

Cankurtaran semtinde faşist çeteler esnafı haraca kesiyor, haraç vermeyenleri de komaya sokmacasına dövüyor. Hergün gazetesinin üst katındaki bir daireyi yurt haline getiren, ayrıca semtteki demirci dükkânının üstünü de kiralayan faşist çetelere karşı güvenlik kuvvetleri seyirci kalıyor. İstanbul Valiliğine en çok iki kilometre mesafede süren faşist saldırıya karşı güvenlik kuvvetlerinin ilgisizliğini halk gözlüyor. Cankurtaran halkı, faşistlerin saldırılarına karşı cangüvenliklerini kendileri sağlamak üzere örgütlenme çalışmaları sürdürüyorlar.

Yurdun dört bir yanında, faşist terör, yerel yetkililerin Emniyet kuvvetlerinin, polisin baskısıyla tamamlanıyor.

SAMANDAĞ

İlerici gençleri hedef alan saldırı ve provokasyon zinciri sürüyor. Samandağ Kaymakamı, kentte MHP'li tanınanlarla büyük yakınlık kurarken ilerici öğretmenleri kıyıma uğratıyor, özellikle de İGD ile uğraşıyor. İGD'ye karşı düzenlenen yeni bir provokasyon Samandağ'da nelerin tezgâhlandığını ortaya koydu. 20 Temmuz gecesi bir otomobile tahrip bombası yerleştirildikten sonra, arabanın yanındaki duvara «Dikkat bugün bomba patlayacak - İGD» yazıldı. Oysa Samandağ halkı olayın bir tertip olduğunu araba sahibi ile, serüvenci gruplarla yakın ilişkisi bilinen bir kişi arasıdaki şahsi husumete dayandığını biliyor. Ama şimdi olay İGD üzerine yıkılmak isteniyor. Samandağ'lı ilerici gençler, bu provokasyonların da sökmeyeceğini bildiriyorlar.

AKSEKİ

Faşist örgütlenmeye karşı, kentin ilerici halkının gösterdiği tepki üzerine faşistler Memur Klübünde TV seyreden Orman İşletmesi avukatına saldırdılar. Saldırganların İlçe Ziraat mühendisliğinde çalışan İbrahim Bozdemir ile Gülşehir Ziraat Mühendisliği personelinden Hasan Hüseyin Şen olduğu saptandı. Saldırgan faşistler hakkında soruşturma açıldı.

HENDEK

Polis, İGD Yönetim Kurulu üyesi Zeki Yetik'e ağır işkence yaptı. İşkencenin «profesyonel» yöntemlerle yapıldığı, bedensel iz bırakmamasına dikkat edildiği, Zeki Yetim'in. halen, Hükûmet tabibinin raporunda da belirtildiği gibi, ağır sinirsel ve ruhsal baskı ve rahatsızlık altında bulunduğu bildiriliyor.

DİYARBAKIR

Bir grup genç afiş asarken polisler baskın yaptılar. Ancak afiş asanlar kaçtı. Bu arada, yoldan geçmekte olan on iki yaşındaki Bahri Başer'i yakalayan polisler, çocuğun üzerinden **Savaş Yolu** çıkınca gözaltına alarak işkence yaptılar.

Bahri Başer'in kolunun üç yerinde sigara söndürüldü ve elektrik işkencesi yapıldı. Bu arada çocuğa **«Savaş Yolu gazetesini sana kim verdi?», «Kürdara azadi ne demektir» «Ağabeyin ne iş yapar, hangi gruptandır?»** türünden sorular soruldu.

Yığınlar her türlü baskı ve teröre karşı giderek bilinçleniyor ve tepki gösteriyor.

ARDANUÇ

Artvın'in kazası Ardanuç Esnaf Derneği ve Şoförler Derneği, aralarında aldıkları ortak bir kararla, komşu ilçe Şavşat'ta komando birliğinin halka yaptığı baskı ve işkenceleri protesto için 18 Temmuz'da kepenk indirme eylemi yaptılar. Şavşat'taki terörün Ardanuç'ta da tekrarlanmaması için alınan bu kararı TÖB-DER, TÜM-DER ve Halkevleri Ardanuç şubeleri destekledi.

İlerici Kadın Hareketi durdurulamaz

BÜYÜK Kadın Yürüyüşü başarıyla tamamlandı. Ama savaşım bitmedi, sürüyor. Bir yandan yurdun dört bir yanında İKD'yle dayanışma yükselirken, öte yandan yokluğa, pahalılığa, faşizme karşı ilerici kadınlarımızın eylemleri boy veriyor. Hukuki gerekçesini bile açıklayamadıkları kapatma kararlarıyla ilerici kadın hareketini durdurabileceklerini sananlar yanılıyor.

Yaşamın akışı fermanlarla durdurulamıyor, olgular ferman dinlemiyor.

ALTINDAĞ'da Ankara'lı ilerici kadınların boş tüp gazlarla yaptığı eylemleri, yağ kuyruklarında yoklara karşı savaşım izliyor. Geçtiğimiz günlerde Yıldırım Beyazıt Pazarı'nın birkaç yerinde birden ilerici kadınlar ilerici gençlerle birlikte MHP'nin kapatılması, Türkeşin tutuk

Malatya'da örnek bir güç birliği

Malatya'da, TİP, GEB, İGD ve Kurtuluş Sosyalist Dergi çevreleri, emperyalizm, faşizm ve şovenizme karşı eylem birliği yaptılar ve bir savaşım programı hazırladılar. TİP Malatya il örgütü ile diğer demokratik örgütlerin ortak eylem programları şöyle:

Emperyalizmin ülkemizdeki hegemonyacılığına, emperyalizmin dünya sosyalist sistemine karşı yürüttüğü iftira ve yalan kampanyasına, emperyalizme dolaylı hizmet eden Maocu akımlara karşı savaşım. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm demokrasi ve barış güçlerinin dayanışmasını güçlendirmek. Tekelci sermayenin insanlık dışı kanlı diktatörlüğü faşizme karşı ortak savaşım. Irkçı, şoven asimilasyoncu uygulamalara, bu alanda oynanan her türlü oyuna karşı savaşım. Tekellerin yığınlar üzerindeki azgın sömürüsüne karşı savaşım. Ve yığınların ekonomik, demokratik istemlerini yükseltmede yardımcı olmak için güç ve eylem birliği.

Demokrasi güçlerinin dağınıklığının, gericiliğin, faşizmin gemi azıya almasının başlıca nedeni olduğunun bilinciyle, Malatya da gerçekleştirilen bu eylem birliği ve ortak savaşım programı ulusal demokratik güçlerin geniş cephesini oluşturmak için atılan önemli bir adımdır.

SSCB Bilimler Akademisi
Lenincilik ve
İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI DEVRİMCİ HAREKETİ
552 sayfa 125 lira
KONUK YAYINLARI
POSTA KUTUSU: 749 İSTANBUL
TEMEL DAĞITIM
HİMAYE-İ ETFAL SOK. ORHANBEY İŞHANI NO 6 KAT 1 DA.1 CAĞALOĞLU İST.

MAOCU LAFAZANLIĞIN ELEŞTİRİSİ
138 Sayfa 30 Lira
KONUK YAYINLARI
POSTA KUTUSU: 749 İSTANBUL
TEMEL DAĞITIM
HİMAYE-İ ETFAL SOK. ORHANBEY İŞHANI NO 6 KAT 1 DA.1 CAĞALOĞLU İST.

lanması ve sıkıyönetimin kaldırılması için konuşmalar yaptılar. Evlât acısının son bulmasının somut yollarını gösterdiler.

VAN'da ilerici kadınlar kentin çeşitli yerlerinde afişleme yaptılar, bildiri dağıttılar. İlerici kadın hareketinin susturulamayacağını, İKD'nin kapatılamayacağını vurguladılar.

Bandırma Halkevi'nde 26 Temmuz günü İKD'nin büyük kadın yürüyüşü ile ilgili bir dayanışma toplantısı yapıldı. Toplantıya TÖB-DER, İKD, İGD, Genç Öncü, Halkevi, Halkevleri 5. Bölge Temsilciliği katıldılar.

Toplantıda Bandırma İKD Temsilciliği Yönetim Kurulu üyesi Aysel Ongan bir konuşma yaptı ve İKD'nin demokratik savaşımını anlattı.

Toplantı ilericilerin örnek bir dayanışması ve tutarlı bir antifaşist gösteri oldu.

Haruniye'de İKD şubesi üyesi ilerici kadınlar İlerici Kadın Hareketi Durdurulamaz yürüyüşünü desteklemek amacıyla yaptıkları el işlerini ve çeyizlerini üç gün süre ile sergilediler. Sergi boyunca kadınların demokratik hakları ve savaşımları konusunda da ziyaretçilere bilgi verildi. Bu arada Hatay'a kadar da bir yürüyüş düzenlendi ve yol boylarında Haruniyeli ilerici kadınlar halktan büyük ilgi gördüler. Gerek sergi gerekse yürüyüş Düziçi İGD şubesi, Kültür Derneği ve bölgedeki ilerici öğretmenler tarafından etkin bir biçimde desteklendi.

BERGAMA kapalı cezaevindeki ilerici mahkumlar İKD'nin kapatılmasını protesto etmek için 3 günlük açlık grevine gittiler. Açlık grevinin amacını açıklamak için yayınladıkları bildiride «Bugün ülke çapında «Eşit işe Eşit Ücret», «Her işyerinde, her mahallede kreş», «Analık toplumsal işlev sayılmalıdır», «Evlat Acısına son» belgileri doğrultusunda savaşım yürüten İKD'nin ülke çapında kapatılma kararını üç günlük açlık grevine giderek protesto ediyoruz. Aynı zamanda bu kararın bir an önce kalkması için İKD'nin yürüttüğü eylemleri desteklediğimizi bildiririz.» dediler.

Haruniyeli İlerici Kadınlar «Kadın Yürüyüşü»nü desteklemek için yürüdüler.

MALATYA' DAN MEKTUP VAR

Provokasyonlara karşı hazırlıklı olalım

Devalüasyon, enflasyon, zamlar, hayat pahalılığı, faşist cinayet ve provakasyonlar sürüp gidiyor. Her gün ortalama kaç kişi katlediliyor? Bugün CHP kendi üyelerine, delegelerine bile sahip çıkamamaktadır. Hele emekçi halka hiç mi hiç sahip çıkamamaktadır. Faşist MHP ve yandaşları yıllardır Sivas'ta, Maraş'ta, Malatya'da provakasyonlar, komplolar tertipliyorlar. Geçmişte Malatya'da olanları herkes, hele Malatya halkı çok iyi anımsamaktadır.

Ama Malatya'da iki yıldır İlerici - demokrat kişiler rahatça dolaşıp gezememektedirler. Faşist çeteler birçok mahalleyi işgal altına almışlardır. Bugün Malatya'nın bir çok mahallesi, faşistlerce kurtarılmış bölge yada üs olarak kullanılmaktadır. Bu mahallelere solcu saydıkları kimseler girince kendilerince gerekeni yapıyorlar. Son örneği PTT Müdürü Ali Elçi'yi öldürmeleri olayıdır.

Malatya'da herkes tedirgin. Malatya'da her CHP'li, her ilerici-demokrat, devrimci yeni provakasyonlar, oyunların oynanmak istendiğinin farkında ve bilincinde. Çünkü Malatya'da sürüyle profesyonel katil serbestçe dolaşıyor. Geçmişte halka saldıranlar hiç bir baskıyla, kovuşturmayla karşılaşmadılar. Faşistler ve gericiler mezhep ayrımcılığını açıkça ve sürekli körüklüyorlar.

Malatyada yakalanan M. Ali Ağca ve yakalanmayan Hamid Akyüz, Oral Çelih, Hüseyin Doğan, Yücel İnce Kadir Arslan ve onlarca faşist katilin kol gezdiği bir kent. Faşist saldırılar için dışarıya militan gönderilen bir üs haline getirilmiştir. Özellikle birtakım iş adamları ve güçler bunlara maddi-manevi yardım ve destek sağlıyor. MHP ve ÜGD yöneticilerinin Özel Doğu kliniği, Sebzeciler Koll. Şti. Sinan oteli, v.b iş yerlerinden büyük yardım aldıkları herkesçe biliniyor.

Faşistler Malatya Belediyesinin belirli yerlerini, Tekel dahil bazı iş yerlerini denetimleri altına aldıkları halde hiçbir yöneticiden ses çıkmıyor. Ama emekçi halkımız bunun da hesabını soracaktır

Evet, oınalımlar, faşist baskılar artarken halâ bazı insanlar gaflet içinde...

Sözün kısası dostlar, Malatya bir barut fıçısı, her an yeni provakasyonlar bekleniyor. Kamu oyuna da mal olduğu gibi bu provakasyonların kaynağı MHP ve yan kuruluşlarıdır.

Şimdi Malatyanın çilekeş, huzursuz halkı, geç de olsa Hükümetten bazı önlemler almasını istiyor. MHP'nin ÜGD'nin kapatılmasını istiyor. Türkeş'in cezalandırılmasını istiyor.

Dostça selamlar.

DEMOKRATİK ÖRGÜTLERDEN...

Kemal Pehlivan ölümünün 1.yıldönümünde anıldı

TÖB-DER Eskişehir Şubesi 20 Temmuz 1978 günü faşistlerce öldürülen öğretmen Kemal Pehlivan'ı anma toplantısı düzenledi. Toplantıya Eskişehir'deki demokratik örgütler katıldı. Toplantıdan sonra yayınlanan ortak bildiride Maden-İş, Aster-İş, İşçi Kültür Derneği Başkanlığı, Genç Öncü, İGD, İLD, SGB, TÖB-DER TÜS-DER, İŞ-DER Eskişehir şubeleri, TÖB-DER İhsaniye ve Çifteler Şubeleri, MHP'nin ve ÜGD'nin kapatılmasını, Türkeş'in tutuklanmasını, kapatılan tüm demokratik kitle örgütlerinin açılmasını, tutuklanan TÜS-DER yöneticilerinin serbest bırakılmalarını istediler.

Görele' de kooperatifçilik günü kutlandı

Görele'de 5 Temmuz Kooperatifçilik günü TÖB-DER Görele Şubesi ve TÜS-DER ve İGD Görele Temsilcilikleri tarafından ilginç ve günün anlamıyla uyumlu bir çalışma yapıldı.

Burunucu köyünde kooperatifçilik üzerine köy kahvesinde bir seminer düzenlendi. Seminerden sonra hekimler, sağlık memurları ve hemşirelerden oluşan sağlık ekipleri köylülerin sağlık denetimini yaptı. Eczacı da köylülere bedava ilâç dağıttı.

Işıklı köyünde ise gene köy kahvesinde kooperatifçilik üstüne sohbet düzenlendi. Sohbetten sonra köylüler, KÖY-KOOP'un konuyla ilgili kitapçıklarını ısrarla istediler ve kendilerine yeterince kitap armağan edildi.

Ordu mitinginde demokratik istemler coşkuyla karşılandı

TÖB-DER Ordu Şubesinin düzenlediği miting ve yürüyüş 21 Temmuz günü Ordu'da yapıldı. Karadeniz bölgesinin çeşitli yörelerinden gelen ilericilerin, katıldığı miting görkemli geçti. TÖB-DER, İGD, İKD, TÜS-DER, Bay-Sen İLD'nin çeşitli şube üyeleri ile köy emekçileri, yürüyüş kollarını doldurdu. Miting'de yükseltilen belgiler coşkuyla karşılandı.

TÜS--DER yöneticilerinin serbest bırakılması istendi

CHP Kocaeli İl yöneticileri ile TÜS-DER Kocaeli Şubesi Başbakana telgraf göndererek TÜS-DER yürütme kurulu üyelerinin tutukluluk hallerinin sürmesini kınadılar. Daha sonra Kocaeli postanesinden yığınsal bir telgraf çekme eylemi uygulandı. Telgraflarda, faşist saldırılar azgınlaşmışken, TÜS-DER yöneticilerinin tutuklu olması «bir çelişki» olarak nitelendi.

"İşçi ve köylüler var oldukça o yaşayacaktır"

TKP'nin 2. Kongresi 15 Ağustos 1922'de yapılmıştı

TÜRKİYE Komünist Partisi'nin, burjuvazinin 15'leri Karadeniz'in karanlık sularında boğdurmasından ve işçi sınıfı hareketine daha fidanken benzeri çok az ülkede görülen korkunç bir darbe indirilmesinden sonraki ilk kongresi (TKP'nin 2. Kongresi) 15 Ağustos 1922'de, Ankara'da yapıldı.

TKP'nin 2. Kongresi, o günler Türkiye'sinin bozbulanık ortamına uygun bir şekilde, Ankara'da Küçükesat Bağlarında, yarı açık-yarı gizli toplandı. Kongrenin gündemi bir ay önceden gazetelerle duyuruldu. **Bolu** gazetesi 18 Temmuz 1922 tarihli sayısında gündemi olduğu gibi yayınladı.

O sıralarda antikomünizmi ağırlaştırarak sürdürmekte olan, ama Sovyetler'le ilişkiler ve sosyalizm fikirlerinin o günler Türkiye'sindeki etkinliği yüzünden bu baskıları sinsice yürütmeye çalışan Ankara Hükümetinin İçişleri Bakanlığı, kongre için istenen izni verdi. Kongre, Millet Bahçesi'ndeki tiyatro salonunda yapılacaktı. Ama, ne rastlantıdır ki, o gece kongrenin yapılacağı tiyatro salonu yakıldı. Daha sonra bunu, gizli bir emirle polisin yaptığı anlaşıldı. Böylece hem kongre engellenmek isteniyor, hem de halkta TKP'ye karşı korku ve kuşku yaratılması planlanıyordu.

Gelecek yıllarda çok daha sık tekrarlanacak bir oyundu bu. Ama kongrenin yapılması engellenemedi. Kongre, Küçükesat Bağlarında gizlilik koşullarında toplandı ve beş oturum sürdü. TKP'nin 2. kongresine dört kişilik bir Komintern heyeti ve çeşitli kardeş partilerden konuklar katıldı. Komintern heyeti So- ri... yoldaş başkanlığ... dı.

Fransız Komünist Partisi'nden Jacques Sadoul, Marcel Paaz Marx'ın torununun eşi Madelene Marx, bir Alman delege, bu gün 2. kongreye katıldıklarını bildikleri mizdir.

TKP'nin ikinci kongresine, çıkarılan bütün engellere ve provokasyonlara rağmen, Anadolu'nun çeşitli bölgelerinden delegeler geldi. İstanbul örgütü (O zamanlar Şefik Hüsnü'nün etkinliğindeydi) bu kongreye çağrılı olduğu halde katılmadı. Kongre, 15'lerin öldürülmesinin yaralarını sarma ve yeniden toparlanma açısından büyük önem taşıyordu. Baş gündem maddelerinden biri yeni Merkez Komitesi ve Genel Sekreterin seçilmesi ve Komintern'in 4. kongresine gidecek delegelerin belirlenmesiydi. Bu kongrede Salih Hacıoğlu Parti Genel Sekreterliğine getirildi.

«Bolu» gazetesinin 18 Temmuz tarihli sayısında **«Halk İştirakiyun Fırkası Birinci Kongresi»** başlıklı ilâna göre, TKP'nin 2. Kongresinin gündemi şöyledir:

1 — Merkez-i umuminin şimdiye kadar olan faaliyetine dair raporu.

2 — Fırka program ve nizamnamesinin tadil (değiştirme) veya tasdiki (kabulü).

3 — Şarkta komünist fırkalarının milli cereyanlara ait Nukat-ı nazarlarıyla (görüş açıları) ittihazı lâzım gelen vaziyetin tesbiti.

4 — Komünist Enternasyonal'in dördüncü kongresine azimet edecek murahhasların (gidecek delegelerin) tesbiti.

5 — Anadolu'nun dahili ve harici siyaseti hakkında izahat.

15'lerin onurlu bayrağı 100 binlerin elinde dalgalanıyor.

6 — Sosyalist ve halkçılar ile müştereken emperyalizme karşı birlik cephesi teşkili.

7 — Anadolu'da sanat birlikleri meselesi.

8 — Komünist Enternasyonal'in son faaliyeti hakkında malumat.

9 — Köylü ve amele ve münevverler arasında faaliyet ve irşadat (yol gösterme, öğretme) tarzlarıyla arazi meselesi.

10 — Fırka matbuatının tarzı nasıl olmalıdır? (Parti yayınları)

11 — Yeni Merkez-i umumi ve maliye tetkik komisyonu ve hakem heyeti intihabatı.

12 — Fırka beyannamesinde musarrah olan (açık olan) Yunan ordusunu inhilal ettirmek için Yunan halkına ve askerlerine hitaben yazılacak beyanname'nin kongrece teyidi.

Görüldüğü gibi 2. Kongre gündeminde son derece önemli sorunlar yer alıyordu, bütün güçlüklere baskılara, provokasyonlara rağmen beş gün süren kongrede gündem tümüyle görüşüldü ve karara bağlandı.

Bir güdümlü yanlışın düzeltilmesi

Bu arada bir noktayı açıklamakta yarar var. Çoğu burjuva kaynağında, **TKP'nin 15 Ağustos 1922 tarihli ikinci kongresi**, sanki büsbütün ayrı bir yapıymışcasına **Halk İştirakiyun Fırkası Birinci** yanak olarak da, kongre gündem ve **Kongresi** olarak gösterilir. Buna da duyu ilânının, Halk İştirakiyun Fırkası Birinci Kongresi olarak yapıldığı ileri sürülür. Oysa **Türkiye Halk İştirakiyun Fırkası** yani **Türkiye Halk Komünist Partisi** TKP'nin Anadolu'daki örgütlenmesinin 1922'deki yasal adıdır.

TKP, 1921'in başında 15'lerin katledilmesinin hemen ardından yeni katılmalarla ve Anadolu'da daha yaygın bir örgütlenmeyle Türkiye Halk İştirakiyun Fırkası adı altında yasala çıktı! 9 Mayıs 1921 de, burjuvazinin artık tüm komünist hareketlere karşı dişlerini iyiden iyiye göstermesiyle, İstiklâl Mahkemeleri kararıyla kapatıldı, pekçok idam kararıyla birlikte partinin kuruluşunda legal çalışmada önde gelen adlardan olan Tokat Mebusu Nazım ile daha sonra 2. Kongrede Genel Sekreter seçilecek olan Salih Hacıoğlu da tutuklandılar. Bu arada Mustafa Kemal, komünizm fikirlerinin yaygınlığı ve Sovyetlerden beklenen maddi manevi desteği kaybetmeme açılarından, resmi ve danışıklı dövüş bir Komünist Partisi kurdurduysa da TKP'liler bu tuzağa düşmediler. Halk İştirakiyun Fırkası'nın kapanmasından bir süre sonra, Mart 1922'de, Türkiye Halk İştirakiyun Fırkası'nı, yani TKP'nin bu legal yapısını ikinci kez faaliyete geçirdiler. İşte 1922'de görünen kongre, aslında TKP'nin 2. Kongresidir.

İkinci Kongre ve sonrası

TKP'nin 2. Kongresi tarihsel kararlar aldı. Ulusal Kurtuluş savaşının zaferle sonuçlandırılması ve bu zaferin, daha yüksek bir aşamaya, demokratik devrime yükseltilmesi için TKP 1. Kongresinde kabul edilen Tek Cephe kararı, 2. Kongrede de onaylandı. Bu karar, partinin tüm örgütlerini; tüm komünistleri ulusal kurtuluş için ateş boylarında savaşa çağırmasıyla vurgulanıyor, işçi sınıfının yerini, öncülüğünü, hegemonyasını sağlama yolunda yeni bir adım atılıyordu.

2. Kongreden 15 gün sonra büyük meydan savaşı başladı, 30 Ağustos zaferi kazanıldı. Sıra 2. Kongre kararlarından olan «tüm ulusal demokratik güçlerin birliği»yle gerçekleştirilen ulusal kurtuluş savaşının, toplumsal kurtuluş savaşı ve demokratik devrimle noktalanmasına gelmişti. Burjuvazi bunu iyi biliyor ve demokratik devrimden korkuyordu. Bu yüzden 1922 sonları burjuvazinin dişini tırnağını daha fazla gösterdiği bir dönem oldu.

22 Eylül 1922'de Başbakan Rauf Orbay, daha yukarılardan aldığı buyruğu uyguladı. TKP Ekim 1922'de yasa dışı ilân edildi. 36 yönetici tutuklandı. Genel Sekreter Salih Hacıoğlu, bu sırada delege olarak Komintern 4. Kongresinde bulunduğundan tutuklamadan kurtuldu.

TKP Merkez Komitesi partinin yasaklanmasını kesin bir dille protesto etti. **«Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti'**ne başlığını taşıyan bu protesto, tarihsel bir belgedir. Bildiride Genel Sekreter Salih Hacıoğlu'nun, Kızıl Sendikalar Genel Sekreterinin, Gençler Birliği bürosu sorumlusunun, Kadınlar Kolu seksiyon şefinin ve Politik Büro üyelerinden Sadrettin Celal (Antel)'in imzaları vardır. Bildiride özetle ve öz türkçeleştirilmiş olarak **«Burjuva efendiler... Avrupa emperyalizmine karşı utkuyu kazandıran Türkiye'nin işçi ve fakir köylüleridir... Anadolu'da üç yıl süren silahlı savaşta işçi ve köylülerden fazla özveri gösteren başka sınıf yoktur... Siz, işçi ve köylülerin omuzları üzerinde kurduğunuz tahta oturduktan sonra bütün vaadlerinizi unuttunuz. Yalancı olduğunuz meydana çıktı... Türkiye işçi ve köylüleri örgütünün sesini boğmaya kalktınız. O, işçi ve köylülerin partisidir. Bu sınıflar var oldukça o yaşayacaktır... Komünist Partisi uluslararası bir varlıktır. Uluslararası proletarya ordusunun Türkiye'deki koludur. Uluslararası bu ordu var oldukça siz bu partiyi yok edemezsiniz... Partimizi yasaklama... Avrupa emperyalistleri ile pazarlıklara girişme yolundaki tutumunuzla bağlıdır... Biz, Türkiye komünistleri susmayacağız. Bu haksız ve barbarca saldırınızı kesinlikle protesto ederiz...»**

O gün bugün savaş durmadı... İşçi ve köylü sınıfları varoldukça o parti de yaşıyor. Hem de gelişerek, güçlenerek, öncülüğü alarak. 2. Kongreden bu yana tam 57 yıl geçmiş. TKP üzerindeki yasak da 57 yıldır sürüyor. Ama tüm engel ve yasaklara rağmen TKP 57 yıldır yaşıyor, savaşıyor. İşçi sınıfı ve uluslararası proletarya yaşadıkça yaşayacak...

SAVAŞ YOLU Haftalık Gazete
Sahibi: **Oya BAYDAR**
Yazışleri Müdürü: **ALİ İHSAN ÖZGÜR**
İbrahim ARIK

● **YÖNETİM YERİ:** 3. Beyler Eminsoy İşhanı K.3 No: 304 - Kemeraltı - **İZMİR** ● **BANKA HESAP NO.** Y. Kredi Bankası Çemberlitaş Şb. 1728-53 ● **ABONE KOŞULLARI:** Yıllık 400 TL., 6 Aylık 200 TL, 3 Aylık 100 TL. ● **YURT DIŞI ABONE:** F. ALMANYA 30 DM. HOLLANDA 100 GULDEN FRANSA 180 FF. ● **İLAN KOŞULLARI:** (İç Sayfalar) sütun cm. 50 TL ● **DİZGİ:** Doğruluk Mat. Tic. Koll. Şti. ● **BASKI:** S.S. Tükel - Gazetecilik ve Matbaacılık Gazi Bulvarı No: 16 **İZMİR** **SON BASKI TARİHİ 14 AĞUSTOS 1979**